

SVENSKA RIKSDAGSGRUPPEN

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 2013–2014

Från partidagen i juni 2013 till slutet av mars 2014

Verksamhetsberättelsen framställs till partidagen för kännedom.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Riksdagsgruppens sammansättning samt uppdragsfördelning, s. 2
2. Sammanträden och sammankomster, s. 4
3. Riksdagsgruppens ordförande har ordet, s. 5
4. Generalsekreterarens översikt, s. 6
5. Gruppanföranden hållna under perioden s. 8
6. Rapporter från utskott s. 31
7. Ålandsbevakningen s. 34

1. Riksdagsgruppens sammansättning samt uppdragsfördelning

Under perioden har två stora förändringar påverkat uppdragsfördelningen: Astrid Thors valdes till minoritetsombud för OSSE (organisationen för säkerhet och samarbete i Europa) varpå Jörn Donner i september intog plats i gruppen samt att riksdagsledamot Mats Nylund som första manliga riksdagsledamot använde sig av rätten att hålla vårdledigt under perioden september-december 2013.

Mikaela Nylander

Gruppordförande.

Medlem i Kulturutskottet.

Ersättare i Kanslikommissionen och i Grundlagsutskottet.

Hösten 2013 medlem i Finansutskottet och från 2014 ersättare i utskottet.

Hösten 2013 medlem i Finansutskottets Trafikdelegation, Jordbruksdelegation samt i Skattedelegationen (under december månad).

Från 2014 medlem i Finansutskottets Kultur- och vetenskapsdelegation.

Assistent: **Danica Vihinen**

Ulla-Maj Wideroos

Gruppens första viceordförande.

Medlem i Förvaltningsutskottet samt i Social- och hälsovårdsutskottet.

Ersättare i Finlands delegation i Nordiska rådet.

Medlem i Finlands grupp i interparlamentariska unionen IPU hösten 2013 och från mars 2014 ersättare.

Assistent: **Johan Ekman**

Thomas Blomqvist

Gruppens andra viceordförande.

Medlem i Kommunikationsutskottet.

Hösten 2013 medlem i Jord- och skogsbruksutskottet.

Från 2014 tillbaka som medlem i Försvarsutskottet.

Medlem i Patria delegationen.

Assistent: **Ida Schauman**

Elisabeth Naclér

Gruppens parlamentariska sekreterare.

Medlem i Grundlagsutskottet samt i Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet.

Medlem i Finlands delegation i OSSE:s parlamentariska församling.

Assistent: **Gustav Blomberg**

Lars Erik Gästgivers

Gruppens skattmästare.

Medlem i Ekonomieutskottet samt hösten 2013 medlem även i Försvarsutskottet.

Medlem i Itellas förvaltningsråd.

Assistent: **Stephanie Lindberg**

Christina Gestrin

Gruppens verksamhetsgranskare.

Medlem i Utrikesutskottet till utgången av oktober 2013.

Medlem i Stora utskottet från november 2013 samt i dess arbetsdelegation.

Medlem i Miljöutskottet.

Medlem i Finlands delegation av Nordiska rådet, medlem i Delegationen för utrikespolitiska institutet, medlem i VR-koncernens förvaltningsråd samt ersättare i Finlands delegation i parlamentariska Östersjökonferensen.

Viceordförande för Nordiska rådets miljö- och naturresursutskott under 2014 och dess ordförande 2014.

Assistent: **Mari Hokkanen**

Jörn Donner

Medlem i Stora utskottet och dess arbetsutskott under september och oktober 2013.

Från november medlem i Utrikesutskottet.

Medlem i Kultur- och vetenskapsdelegationen under hösten 2013

Hösten 2013 ersättare i Finansutskottet samt ersättare i dess Skattedelegation.

Assistent: **Camilla Mäkinen**

Anna-Maja Henriksson

Justitieminister 2011–

Assistent: **Maria Henriksson**

Mats Nylund

Vårdledig hösten 2013.

2014 medlem i Finansutskottet samt i dess Jordbruksdelegation, Trafikdelegation och Skattedelegation.

Tillbaka 2014 som medlem i Jord- och skogsbruksutskottet.

Medlem i Alkos förvaltningsråd.

Medlem i delegationen för Statens revisionsverk.

Ersättare i Finlands grupp i Interparlamentariska unionen IPU hösten 2013 och från mars 2014 ordinarie medlem.

Assistent: **Daniela Holm**

Stefan Wallin

Medlem i Lagutskottet samt i Framtidsutskottet.

Medlem i Veikkaus förvaltningsråd.

Assistent: **Anders Laurén**

Ministergruppen:

Justitieminister **Anna-Maja Henriksson**

specialmedarbetare **Malin Brännkärr**

specialmedarbetare **Robin Harms**

Försvarsminister **Carl Haglund**

specialmedarbetare **Patrik Gayer**

Statssekreterare på försvarsministeriet **Marcus Rantala**

Ministergruppens specialmedarbetare **Gun Kapténs**

Riksdagsgruppens kansli:

Generalsekreterare **Björn Månsson** fram till oktober 2013

Generalsekreterare **Henrik Stenbäck** fr.o.m. oktober 2013

Allmän politisk bevakning och beredning

Lagtingssekreterare **Otto Andersson**

Juridisk rådgivning i lagstiftningsarbetet

Riksdagssekreterare **Christel Liljeström**

Allmän förvaltning, besök och inbjudningar

2. Sammanträden och sammankomster

Svenska riksdagsgruppen har i regel sammankommit varje torsdag.

Till riksdagsgruppens sammanträden inkallas förutom Svenska riksdagsgruppens riksdagsmän även dess ministrar jämt specialmedarbetare och statssekreteraren. Övriga inkallade är ordförande för Svenska Kvinnoförbundet, ordförande för Svensk Ungdom, Åländsk samlings sekreterare Britt-Inger Wahe, partisekreterare Johan Johansson och Europaparlamentarikern Nils Torvalds

Generalsekreteraren samt lagstiftningssekreteraren deltar regelbundet medan riksdagssekreteraren fick rätt att närvara på gruppmötena från medlet av februari 2014.

Statsminister Katainen och Förvaltnings- och kommunminister Virkkunen har besökt gruppen.

Finlands Bank besöktes i februari 2014 för en diskussion kring det ekonomiska läget.

Flertal intresseorganisationer ss Kårkulla, Henkilöstöpalveluyritysten Liitto, FDUV, Finnet, Anvian, Ruukki och Svenska Pensionärsförbundet har besökt gruppen för att ge information gällande ärenden som berör deras kompetensområde. Flertal skolbesök har mottagits i gruppens namn och gruppen har haft sin representant på plats i samband med olika demonstrationer och deputationer som kommit till riksdagen. På veteranriksdagsledamöternas dag i riksdagen bjöd gruppen tidigare medlemmar av Svenska riksdagsgruppen på diskussion och kaffeservering. Glädjande nog deltog många av de tidigare gruppmedlemmarna och diskussionen var livlig.

Riksdagsgrupperna erbjuds möjlighet till att arrangera egna tillställningar i Riksdagens Infocenter. Under perioden har de varit (datum, tema, ansvarsperson)

hösten 2013: 13.11 Är företagare utlämnade i den ekonomiska krisen? Lars Erik Gästgivers

2.12 Millenniemålen och utvecklingsagendan post 2015. Christina Gestrin

våren 2014: 25.3 Vem bestämmer matens pris? Mats Nylund

13.5 Temat öppet i skrivande stund. Christina Gestrin

11.6 Temat öppet i skrivande stund. Stefan Wallin

Riksdagsgruppens sommarmöte hölls i Esbo och Helsingfors 20-23 augusti 2013. Helsingfors stad presenterade sina planer på det nya stadsbiblioteket samt gav en allmän översikt av stadens verksamhet. Gruppen gjorde företagsbesök till Sovelto samt besökte UKK muséet. I Esbo var Vindängen huset besökets centrum där såväl Folkhälsans äldreomsorg samt Musikinstitutet Kungsvägen presenterade sig. På Aboa Mare fick riksdagsgruppen pröva på sjöräddning och navigering via deras simultanhet. Såväl i Helsingfors som i Esbo arrangerades träffar med allmänheten.

Midvintermötet hölls i Helsingfors den 3 februari 2014 på Stengårds mångsidiga servicecentral. Som tema för träffen var Helsingfors äldreomsorg med betoning på den svenska servicen. Helsingfors stads ledande tjänstemän beskrev hur verksamheten utfallit efter den stora omorganiseringen gällande centralisering inom den svenska vården. En välbesökt träff med allmänheten arrangerades på samma plats. Arrangemanget fick också god genomslagskraft i svenskspråkig media. På kvällen arrangerades en middag till ära för Astrid Thors då ingen avskedsmiddag hölls i samband med uppgiftsbytet.

3. Riksdagsgruppens ordförande har ordet

Bästa partivänner,

med enbart två månader till europaparlamentsvalet är det givet att mycket av den politiska diskussion som förs i offentligheten och på valmöten runt om i Svenskfinland kretsar kring frågor som hänför sig till hur den europeiska unionen borde utvecklas. Glädjande nog verkar diskussionen vara ganska substansinriktad och intresset för valet är större än vid förra valet.

Året som gått har för Svenska riksdagsgruppen inneburit mycket diskussioner kring strukturreformerna som fortfarande till en del ligger olösta på regeringens flitigt använda förhandlingsbord. I skrivande stund håller utlåtanderonden kring vårdreformen på att avslutas. För oss riksdagsledamöter och för våra ministrar innebär det att dels noga ta oss till det kommunerna sagt och dels innebär det att påminna om det vi kom överens om i den s.k. Orpo-arbetsgruppen förra våren.

Det är nämligen för vår riksdagsgrupp oerhört viktigt att kommuner med 20 000 invånare ska kunna ordna den grundläggande social- och hälsovården själva. Dessutom finns det i vårdreformen inbyggd grundlagsenliga frågetecken. Vi har under flera riksdagsperioder hävdat att regeringar inte får bli fartblinda på grundlagens, eller rättare sagt på tolkningen av grundlagen, bekostnad. Då vi sett utlåtandena bör vi slutligen ställa oss frågan om reformen faktiskt stärker primärhälsovården och river ner vissa kostnadsökande och patientovänliga barriärer mellan social-, primär- och specialistsjukvård.

Oppositionens interpellationer har kretsat kring strukturreformerna. Långt utdragna processer tenderar att skapa en viss politisk oro, både inom regeringen och bland oppositionen. Vi har sagt att vissa processer kunde ha skötts effektivare och med större framförhållning. Men samtidigt har vi påpekat att problemen med hållbarhetsunderskott och andra underskott i exempelvis handels- och bytesbalansen inte har lösts ännu.

Vi har mycket ogjort ännu, beslut som ska underlätta kommande generationers möjlighet att fatta beslut utgående från rådande behov och inte utgående från ett arv som bara krymper på handlingsfriheten. Vi har förlorat tid under den här perioden, tid vi kunde ha ägnat oss att fatta svåra men ofrånkomliga beslut. Först förlorade vi tid då regeringspartierna inte kunde enas om hur stort behovet av stabiliserande åtgärder var då vi skrev själva regeringsprogrammet. Sedan levde vi i villfarelsen att finanskrisen var boven i det ekonomiska dramat, utan att tillräckligt snabbt inse att det handlade om vår egen nationella strukturella kris med minskad export pga. exempelvis elektronikindustrins fall, lönebildning som inte motsvarade den i de viktigaste konkurrentländerna och krympande arbetskraft.

Finanskrisen inom unionen har gett upphov till omfattande sunt reformarbete. Bankunionen framskrider genom gränsöverskridande och harmoniserad tillsyn, krishanteringsmekanismer utarbetas med investeransvar och fonderna för med sig en insättningskyldighet för sektorn. Allt detta för att bankstöd ska vara den absolut sista utvägen vid kriser.

Förutom dessa stora frågor har Svenska riksdagsgruppen tagit sig an många andra frågor. Utrikes- och säkerhetspolitiken har väckts till liv i och med Rysslands agerande i Ukraina och sunda drag har noterats då den utrikesministern klart sade att Rysslands agerande strider mot internationell rätt.

För att vi riksdagsledamöter ska kunna agera politiskt behöver vi medarbetare runt om oss som kollar fakta, skriver utkast och hjälper till med allt mellan himmel och jord. Och det har vi verkligen inom Svenska riksdagsgruppen, ett alltigenom engagerat kansli och skickliga assistenter! Också ministrarnas specialmedarbetare förtjänar ett varmt tack, Tack, utan er insats skulle vi inte klara oss!

Mikaela Nylander

Svenska riksdagsgruppens ordförande

4. Generalsekreterarens översikt

Strukturreformer på tapeten

Hösten 2013 och våren 2014 har i riksdagen starkt präglats av de strukturreformer som regeringen har initierat. I samband med budgetförhandlingarna i augusti enades regeringen om riktlinjerna. Statsministerns upplysning om strukturella reformer debatterades i riksdagen i början av september. De konkreta åtgärderna för att råda bot på hållbarhetsunderskottet spikades av regeringen senare på hösten i slutet av november.

Några veckor efter SFP:s partidag i juni kunde riksdagen godkänna kommunstrukturlagen. Lagen, som är en milstolpe i regeringens kommunreform, trädde i kraft den 1 juli 2013. Den nya lagen innehåller bestämmelser om kommunens skyldighet att delta i en sammanslagningsutredning. I lagen finns också kriterierna för bildandet av utredningsområden och avvikelse från dem, samt en tidsplan.

Kommunreformen och den parallellt löpande processen att reformera social- och hälsovårdsstrukturen har mycket engagerat riksdagsgruppen. I fråga om reformtidtabellerna gjorde grundlagsutskottet en betydelsefull markering strax före midsommar. Utskottet slog fast att kommunstrukturlagen inte kan innehålla en tidsgräns för när kommunerna ska lämna in sina fusionsutredningar eftersom lagen om vårdreformen ännu inte var stiftad den 1 juli. Enligt utskottet kan tidsgränsen sättas tidigast sex månader efter att lagen om vårdreformen har godkänts.

Lagförslaget om en social- och hälsovårdsreform sändes på remissrund till kommunerna i början av år 2014. Beredningen av vårdreformen tog en radikal vändning i slutet av mars. Regeringen beslutade att inte alls avlåta lagförslaget, utan bestämde tillsammans med oppositionen att bereda en helt ny vårdreform. Den utgår från att social- och hälsovården integreras och att fem vårdområden kring landets universitetssjukhus får ansvar för anordnandet av vården. Kommunens roll blir att tillsammans med tredje sektorn och privatsektorn producera vårdtjänsterna.

En annan central reform som berör kommunsektorn är statsandelsreformen. Lagberedningsprocessen har engagerat riksdagsgruppen under vintern. Även den propositionen väntas komma till riksdagsbehandling senare under vårsessionen.

Kommunpolitiken var föremål för den samlade oppositionens hittills enda interpellation under riksdagens vårsession 2014. På hösten interPELLERADE oppositionen bara en gång. Den gången gällde det de aviserade förändringarna i hemvårdsstödet.

Europeisk bankunion

EU-politiken har dominerats av förberedelserna av en bankunion. Förordningen som gäller den gemensamma tillsyningsmekanismen trädde i kraft i november 2013. Tolv månader efter att förordningen trätt i kraft ska den gemensamma tillsyningsmekanismen ta över hela tillsyningsansvaret.

Under våren ska ECOFIN och Europeiska rådet ta ställning hur bankunionens andra del – den gemensamma rekonstruktionsmekanismen ska administreras. Gruppen har stött Finlands mål att få placerrarnas ansvar tydligt definierat och att få till stånd en välfungerande bankunion som minimerar dyra, politiskt färgade bankstödsprocesser.

Krisen i Ukraina har under vintern satt sin prägel på EU-politiken. Gruppen har velat fungera som stöd för sina ministrar i regeringen. Primärt är att stärka EU som gemensam utrikespolitiskt aktör, samtidigt som Finland ska vårda sig om den bilaterala och direkta dialogen med Ryssland. I framtidsdebatten om EU i stora salen betonade Svenska riksdagsgruppen jämställdhetsaspekten när det gäller kommissionärsval och det nordiska samarbetets betydelse inom EU, trots olika utgångspunkter gällande EMU och bankunionen.

Gruppens aktivitet

Sedan partidagen 2013 och fram till utgången av mars 2014 har Svenska riksdagsgruppen hållit sammanlagt 16 gruppanföranden, och några till var i sikte då detta skrevs.

I behandlingen av 2013 års statsbudget fick gruppen flera av sina äskanden beaktade i regeringspartiernas budgetuppgörelse som finansutskottet enades om. Bland annat riktades anslag till hamnvägen till Jakobstad och elektrifieringen av Hangö-Hyvinge-banan. Extra anslag även för yrkesfiskarna och reduceringsfisket.

I riksmötets öppningsdebatt efterlyste gruppen en socialt rättvist uppbyggd mervärdesskattereform. Då regeringen enades om budgetramarna i slutet av mars ingick inte en momsreform i paketet. Gruppen är nöjd att regeringen lyckades ro i land trovärdiga åtgärder – nedskärningar, skattehöjningar och försäljning av statens egendom – som betyder att skuldsättningen avstannar 2015–2016 och börjar minska de därpå följande åren. Regeringen tvingades till flera svåra beslut, bland annat till nedskärningar av barnbidraget. Gruppen fann dock helheten socialt rättvis. Ramuppgörelsen ledde ändå till att Vänsterförbundet lämnade regeringen.

Under denna verksamhetsperiod har tre medborgarinitiativ aktualiserats i riksdagen. Under vintern har behandlingen av två av dem inletts; det gäller upphovsrätten och den jämlika äktenskapslagen. Initiativet om att slopa den obligatoriska svenskan väntas komma upp i behandling först i slutet av vårsessionen.

Henrik Stenbäck

Svenska riksdagsgruppens generalsekreterare

5. Gruppanföranden hållna under perioden

15.5.2013, riksdagsledamot Astrid Thors

Statsrådets meddelande om förlängning av giltighetstiden för statsborgen som ställts för finansieringen av det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet,

Ärade talman,

Vad gör en bank och borgensmän om en låntagare har svårigheter att följa den ursprungliga amorteringsplanen? Ja, det finns säkert banker som förhastat säger upp lånet och nöjer sig med att bokföra en kreditförlust. På samma sätt finns det säkert borgensmän som snabbt vill dra sig ur – även om de då riskerar att få betala fiolerna. Men så finns det klokare banker och borgensmän, som tänker mer långsiktigt. De är villiga att förlänga amorteringstiden för att trygga återbetalningen och sina ränteintäkter.

Euroländerna gör enligt Svenska riksdagsgruppen klokt i att följa det senare exemplet då det gäller borgensförbindelserna för det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet, som har beviljat lån till krisländerna Irland, Portugal och Grekland. Man kan visserligen befara att särskilt Greklands ekonomiska svårigheter blir långvariga, men dumt vore det ju att inte ge även det landet en chans att betala sina skulder och räntor. Inte rekommenderar väl oppositionen en annan linje? Den skulle ju strida mot våra egna intressen.

Ärade talman,

Allt fler tecken tyder på att krisländerna nu börjar se ljus i den tunnel eurokrisen har varit. På Irland har den ekonomiska tillväxten tagit fart, även om befolkningen länge än kommer att känna av svångremmen som bland annat inneburit sänkta löner i den offentliga sektorn och betydligt minskad köpkraft. Portugal har lyckats sälja sina statsobligationer med framgång, och denna vecka har ett nya sparåtgärder vidtagits.

Ja, till och med i Grekland har konkurrenskraften ökat tack vare de många sparpaket som knutits. Det andra Greklandspaketet innehöll för första gången ett investeransvar, som sedan fullt ut togs i bruk också för Cyperns del.

Den debatt som just nu pågår om alternativen tillväxt eller nedskärningar är litet absurd. Ekonomisk tillväxt och nedskärningar i de statliga finanserna utesluter inte varandra, och de kan balanseras vilket kommissionens senaste åtgärder vittnar om. Men tillväxten måste komma framför allt med hjälp av en återvunnen konkurrenskraft på världsmarknaden och nya innovationer som vinner marknader. Varu- och serviceexporten går här hand i hand.

I detta sammanhang är det skäl att notera de observationer som kommissionen gjorde om Finland i samband med den makroekonomiska analysen som offentliggjordes 10.4. Kommissionen konstaterade bland annat att forskning och innovation i alltför liten utsträckning lett till nya sälframgångar och att kombinationen energikrävande industri med bristande energieffektivitet är bekymrande.

Utan en djupare analys av kommissionens rekommendationer är det dock skäl att konstatera att det inte räcker att bara satsa på ICT enligt ICT 2015-programmet – vi måste också satsa på mera på robotisering och automation – här har vi blivit efter andra europeiska länder.

Ärade talman,

Naturligtvis finns det alltför orosmoln och det allmänna ekonomiska läget i Europa är ännu skört. Det största enskilda orosmolnet kan vara den ungdomsarbetslöshet som breder ut sig i land efter land – särskilt i länder med ett svagt utbildningssystem som inte förbereder de unga för arbetsmarknaden. Förutom att varje ung arbetslös innebär en enorm förlust för både individen och samhället, kan omfånget i längden bli en faktor som hotar hela samhällets stabilitet. Det finns många oroande tecken på allt från politiker- och samhällsförakt till ökad främlingsfientlighet och ren rasism.

Ett annat orosmoln är att EU och euron utpekats som bovarna i dramat. Det är bara alltför lätt för regeringarna i krisländer att skylla de överenskomna saneringsprogrammen på EU, trots att orsakerna till det uppkomna krisläget har varit nationella. Och bland folkopinionen finns det rentav de som skyller också dessa bakomliggande problem på EU och euron. Här skulle en intensifierad konsumentupplysning vara på sin plats.

Ärade talman,

Ett tredje orosmoln är övertron på marknadens välsignelser. Marknaden består sist och slutligen av människor som fattar beslut, och de besluten kan vara kloka men också dumma eller åtminstone förhastade. Finlands Banks förra chefdirektör Sirkka Hämmäläinen vittnade inför Stora utskottets EMU-sektion nyligen om felbedömningar som har gjorts och alltjämt görs av dessa marknadskrafter. Marknaden vägde till exempel i tiderna inte in någon risk i de statsobligationer som nu rentav betecknats som värdelösa.

Marknaden är och förblir en god dräng, men en dålig husbonde. Marknaden behöver, precis som staterna, spelregler. EU har i det avseendet kommit långt med sitt sixpackspaket, som utgör ett effektivt vapen mot en obehärskad skuldsättning. En effektiverad banktillsyn på EU-nivå är därtill helt nödvändig.

Ärade talman,

Finland har hittills inte förlorat en enda cent på våra borgensförbindelser, utan tvärtom kunnat kassera in ränteintäkter. Den nu föreslagna lagändringen är ägnad att trygga att så sker också i fortsättningen. Den ökar inte Finlands totala borgensexponeringar, och innebär inte att några nya stöd beviljas.

Riskerna ökar dock, och därför är de säkerheter Finland fått av Grekland centrala.

Viktigt att minnas är också att den inre marknaden, som gynnar oss alla, skulle retardera om vår gemensamma valuta tillåts falla samman.

Riksdagen har genom Stora utskottet hela tiden hållits väl informerad om den krävande skötseln av eurokrisen. Och det har inte varit lätta beslut att fatta, men de har hela tiden tagits med tanke på vad som på sikt är i finländarnas intresse – att det gemensamma Europa kommer på fötter. Svenska riksdagsgruppen hyser fortsatt förtroende för regeringen.

16.5.2013, grupppordförande Mikaela Nylander

Statsministerns upplysning om hur social- och hälsovårdsreformen framskrider.

Ärade talman,

Det borde vara en självklarhet, men tål ändå att upprepas: viktigast är inte i och för sig hur social- och hälsovårdens strukturer ser ut, utan att servicen fungerar. Strukturerna är bara ett medel för att trygga servicen, men just därför måste också strukturerna enligt Svenska riksdagsgruppen vara ändamålsenliga, effektiva och framför allt hållbara.

Lika självklart är att avsikten inte är att lägga ned väl fungerande hälsostationer, hemvård, sjukhus eller andra vårdenheter. Avsikten är att dessa ska vara i trygga händer, så att medborgarna får den service de behöver. Och att servicen ska bli bättre, inte sämre.

Ärade talman,

Social- och hälsovårdsexpertisen säger att bara tillräckligt stora befolkningsunderlag för upprätthållarna kan trygga en kvalitativt högtstående vård. Å andra sidan bör hänsyn tas till den verklighet vi lever i, i vårt vidsträckta men inte särskilt folktäta land, som dessutom har sina särdrag i form av glesbygder med långa avstånd, skärgårdsförhållanden och inte minst olika språkliga förhållanden.

Och så bör hänsyn tas till närdemokratin, som fungerar bäst i kommunerna. Kommunstrukturen är därför primär. Men också i social- och hälsovårdens strukturer bör demokratin fungera. Samma folkvalda organ som har ansvaret bör också ha makten.

Den arbetsgrupp under ledning av min kollega Petteri Orpo, som regeringen tillsatte för att förankra reformarbetet också i riksdagen, har valt en gyllene medelväg:

Kommuner med under cirka 20 000 invånare står inför ett vägsval. De kan i princip välja att fortsätta som självständiga kommuner, men i så fall avstå från sitt ansvar för att ensamt sköta hälso- och socialvården. I fortsättningen sköts den här servicen via en grannkommun som är en ansvarskommun med minst ungefär 20 000 invånare. Den mindre kommunen deltar i beslutsfattandet.

Kommuner med mellan cirka 20 000 och 50 000 invånare får i enlighet med Svenska riksdagsgruppens vilja ett fortsatt stort ansvar för den grundläggande hälso- och socialvården. Att så sker är både ändamålsenligt och en seger för demokratin. Hotet om storkommuner över hela landet med minst 50 000, minst 100 000 eller rentav minst 200 000 invånare har avvärjts. Så radikal centralist vill ingen ansvarsfull politiker vara.

De så kallade hålkakekommunerna, som omger centralorter, bör ordna sin hälso- och socialvård i samråd med denna centralort, som fungerar som ansvarskommun.

.....

Ärade talman,

För Svenska riksdagsgruppen ligger kravet på likvärdig service på bägge nationalspråken, plus samiskan i sameområdena, nära hjärtat. Språkförhållandena är uttryckligen

ett av kriterierna för möjliga undantag från huvudreglerna om invånarantal, tätortsstrukturer och pendlingsområden.

Särskilt i huvudstadsregionen, metropolområdet, men också i andra regioner i landets tvåspråkiga delar, bör vid behov särlösningar kunna tillgripas för att trygga den svenska servicen. Och ett undantag på riksnivå förblir Kårkulla, som behövs för att trygga handikappvården och motsvarande krävande vård på svenska.

Svenska riksdagsgruppen vill särskilt understryka att det ju inte handlar om några sär rättigheter, privilegier för den svenska befolkningen, utan uttryckligen om likvärdiga grund rättigheter, som förutsätter en likvärdig service. Varken mer eller mindre.

Ärade talman,

Några öppna frågor återstår: Hur ska de nuvarande sjukvårdsdistrikten omvandlas till nya ägarstrukturer, med beaktande av den fastighetsmassa vars värde uppgår till mångmiljardbelopp, och med hänsyn till de tiotusentals anställda? Vilken blir Grundlagsutskottets objektiva tolkning av de blivande ansvarskommunernas och de övriga kommunernas beslutanderätt? Och hur trygga kontinuiteten i servicen då strukturerna reformeras? Det får inte bli några avbrott eller störningar i servicen.

Den fortsatta reformprocessen läggs nu i kommunernas och regionernas händer. Här finns den verkliga vardagsexpertisen, som vet hur servicen bäst organiseras. Och då bör perspektivet inte vara kortsiktigt, för några år framåt, utan långsiktigt, för decennier framåt, så att strukturerna blir hållbara och servicen den bästa möjliga.

23.5.2013, riksdagsledamot Mats Nylund

Remissdebatten om statsrådets redogörelse om livsmedelssäkerheten

Ärade talman,

Egentligen finns det enligt Svenska riksdagsgruppens övertygelse ett patentsvar på frågan hur vi bäst tryggar säkerheten med våra livsmedel: genom att slå vakt om vår inhemska livsmedelsproduktion och genom att som konsumenterna gynna inhemska produkter.

Inhemska broiler och inhemska ägg är salmonellafria, inhemska brödspannmål innehåller inga glysofatrester, inhemskt gris- och nötkött har liksom inhemsk mjölk producerats under kontrollerade och även för djuren goda förhållanden, och så vidare.

Också konsumenterna har fått upp ögonen för detta, och kritiken mot EU:s och vårt nationella jordbruksstöd verkar därmed ha tynat bort. Alltfler konsumenterna inser att stöden inte är avsedda enbart för att trygga jordbruksnäringens lönsamhet, utan framför allt för att garantera konsumenterna en rimlig prisnivå. Den här attitydförändringen välkomnar vår riksdagsgrupp.

Ärade talman,

Men det är klart: vi lever inte på en sluten marknad, utan respekterar både EU:s inre marknad och en så fri världshandel som möjligt. Alla livsmedel kan tyvärr inte ens produceras i vårt klimat, i Anders Chydenius och Adam Smiths anda bör det kunna finnas en viss internationell arbetsfördelning, produktionskostnaderna kan inte helt negligeras och konsumenterna bör ha ett fritt val. Alltså behöver vi också både europeiska och globala regler för livsmedelssäkerheten och handeln.

Den så kallade hästköttsskandalen har ställt bristerna i dessa regler och övervakningen av hur de följs på sin spets. Nej, hästkött av god kvalitet är som sådant inte olämpligt som människoföda, men det är inte det som är poängen i sammanhanget. Poängen är de problem skandalen återspeglar.

Om man kan ersätta nötkött med hästkött, vad annat kan man gömma i förädlade, fabriksproducerade livsmedel? Vad vet vi om kvaliteten på detta hästkött, var har det producerats och under vilka förhållanden? Vilken medicinering hade hästen utsatts för? När hade den slaktats? Har köttet transporterats långa sträckor och kanske legat djupfryst en längre tid?

Och, kanske framför allt: kan vi alltså inte alls lita på varumärkningen? Och vad avses förresten med ursprungsland – i den mån det alls framkommer: det land där köttet producerats, det där det har förädlats, och/eller kanske bara det där de färdiga produkterna har förpackats? Också våra inhemska livsmedelsfabriker använder delvis utländska råvaror och förädlar en del produkter i utlandet, men det är de inhemska branden som blir lidande om kontrollen inte fungerar. Det var ju bland annat det skandinaviska Abba-Findus som prickades för hästköttet, trots att hästköttet knappast kom från Norden.

I livsmedelsindustrins eget intresse kunde ligga att frivilligt märka ut, varför inte rentav på gårdsnivå, var råvaran är producerad. Det fungerar redan på sina håll.

Ärade talman,

EU:s inre marknad är inte orsaken till hästköttsskandalen. Orsaken är att det förekommer fusk och bedrägeri, som är kriminella handlingar. Sådana förekommer överallt i världen.

Tyvärr skapar EU:s inre marknad förutsättningar för fuskare och bedragare att utöva sin verksamhet i större skala, och också att sopa undan spåren genom att låta ursprunget försvinna i det gränslösa Europas dunkel. Men EU erbjuder å andra sidan en färdig internationell apparat för att beivra fusket och bedrägeriet. Svenska riksdagsgruppen vill att vi tar fasta på de möjligheter detta erbjuder!

Nationellt är det en utmaning att kombinera en av världens strängaste livsmedelslagar med småskalig livsmedelsförädling, men det måste låta sig göras.

Ärade talman,

Statsrådets redogörelse om livsmedelssäkerheten omspannar hela vidden av aspekter på ämnet, allt från mikrobiologisk och kemisk säkerhet över genmodifiering till näringsvärden. I ett gruppanförande på fem minuter är det omöjligt att behandla ens en bråkdel av dessa aspekter.

Men det är bra att statsrådet regelbundet följer upp livsmedelssäkerhetens tillstånd och utsikter. Vi är vad vi äter, alla måste äta för att leva, och ingen kommer alltså undan om säkerheten i vår mat inte kan garanteras.

Jag väljer att sluta där jag började: våra inhemska livsmedel, producerade och förädlade i vårt eget land, är de som bäst motsvarar kraven på renhet och säkerhet. Här har vi också möjligheter att göra oss gällande på den europeiska och rentav globala livsmedelsmarknaden: inte med de stora mängderna eller de lägsta priserna, men nog med den högsta kvaliteten. I en värld som skakas av den ena livsmedelsskandalen efter den andra ökar efterfrågan på ren, näringsrik och hälsosam mat.

6.6.2013, riksdagsledamot Thomas Blomqvist

Ett nordiskt samarbete inom säkerhets- och försvarspolitik

Ärade talman,

Det är knappast någon överraskning att Svenska riksdagsgruppen varmt stöder en intensifiering av det nordiska säkerhets- och försvarssamarbetet. Vi är ju traditionellt tillskyndare av nordiskt samarbete i allmänhet, inom den naturliga värdegemenskap Norden utgör. Nordiskt samarbete är också stadigt förankrat i den allmänna opinionen i vårt land.

Länge var säkerhets- och försvarspolitikerna något av ett tabu i detta samarbete, men både omständigheterna och attityderna har förändrats. Kraven på en sträng hushållning med knappa samhällsresurser och de ökade kostnader den militärteknologiska utvecklingen medför tvingar fram ett samarbete mellan likasinnade länder i allt från materielanskaffning över gemensamma övningar till en viss rationell arbetsfördelning som gynnar alla parter. Inom Norden är ett sådant samarbete dessutom både önskvärt och ändamålsenligt.

Ärade talman,

Men det handlar inte bara om försvarssamarbete som sådant, utan också i det nordiska samarbetet måste säkerhetspolitiken betraktas som den breda helhet den enligt Svenska riksdagsgruppen utgör. Vi har sedan 2011 en nordisk solidaritetsförklaring som tillämpas på natur- och andra katastrofer, cyberhot och terrorangrepp. Gränsen mellan sådana hot och eventuella direkt militära hotbilder är i dagens värld diffus.

Det egentliga nordiska försvarssamarbetet har redan kommit igång på flera sektorer, och det har framför allt under försvarsministrarna Wallins och Haglunds ämbetsperioder intensifierats: gemensam övervakning av det nordliga luftrummet, gemensamma militärövningar till havs och i luften, intensifierat krishanteringssamarbete under både FN:s och Natos kommando, och samarbete inom EU:s nordiska stridstrupp.

Finlands deltagande i övningen för att övervaka Islands luftrum i några veckor nästa år är en odramatisk och logisk uppföljning, som både försvars- och utrikesutskottet förordar. Gemensamma materielanskaffningar förblir däremot en utmaning, eftersom nationella industriintressen och tre nordiska länders Natomedlemskap uppställer sina begränsningar.

Ärade talman,

Det nordiska säkerhets- och försvarssamarbetet ska enligt Svenska riksdagsgruppen uttryckligen ses som ett komplement till samarbetet inom EU och med Nato, inte som ett alternativ till dessa men heller inte som någon automatisk inkörsport till ett Natomedlemskap för Sverige och Finland. Men vi kan inte blunda för realiteten att tre av fem nordiska länder är medlemmar i Nato, och de två övriga har sina partnerskapsavtal med försvarsalliansen.

Det är alltså naturligt att det nordiska samarbetet stärker dessa kontakter och nätverk, som också har en stark transatlantisk dimension.

Det nordiska säkerhets- och försvarssamarbete som håller på att byggas upp inom ramen för Nordefco behöver också en permanent politisk överbyggnad och struktur, med en parlamentarisk förankring. Svenska riksdagsgruppen vill aktivt bidra till att en sådan inrättas.

12.6.2013, gruppordförande Mikaela Nylander

Statsrådets redogörelse om ramar för statsfinanserna 2014–2017

Ärade talman,

Vårt allra största statsfinansiella problem kan enligt Svenska riksdagsgruppens övertygelse sammanfattas i tre ord: hållbarhetsunderskott, hållbarhetsunderskott och hållbarhetsunderskott.

Det är klart att obalansen i statsfinanserna är allvarlig också på kort sikt. Den fortsatta ekonomiska krisen i euroområdet och globalt har satt käppar i hjulen för regeringen då det gäller att uppnå balans i statsfinanserna under denna valperiod. Som finansutskottet i sitt betänkande konstaterar, lyckas regeringen på sin höjd bryta skuldspiralen och vända den nedåt.

Allra allvarligast är ändå läget på lite längre sikt. Här varierar kalkylerna tyvärr på ett oroväckande sätt. Enligt finansministeriets senaste beräkningar uppgår hållbarhetsunderskottet till drygt fyra procent av BNP, vilket motsvarar cirka åtta miljarder euro. EU-kommissionen varnar för sin del för att det kan vara över sex procent, vilket skulle motsvara inte mindre än närmare tolv miljarder.

Ärade talman,

Vårt grundproblem är alltså till sin karaktär strukturellt, inte konjunkturrelaterat. Finansutskottet skisserar än en gång upp vad som borde göras, och den listan innehåller från Svenska riksdagsgruppens synpunkt sett egentligen inga nyheter:

Arbetskarriärerna måste förlängas, i takt med att livslängden förlängs. Men det är inte bara den lagstadgade pensionsåldern och den faktiska pensioneringsåldern som måste höjas, utan starten i arbetslivet måste tidigareläggas med hjälp av effektiviserad utbildning, småbarnsföräldrar måste erbjudas flexibla arbetstider för att kunna jobba mer än nu, arbetslöshetsperioderna vid jobbbyte måste förkortas och sjukdomsfrånvaro åtgärdas.

Det här budskapet kan låta hårt, men i själva verket är det tvärtom mjuka metoder som krävs för att öka trivseln och välbefinnandet i arbetet. Men vi måste också åtgärda de så kallade flitfällor som nu hindrar arbetslösa att ta emot erbjudet arbete.

Alla vet vad som måste göras, men Svenska riksdagsgruppen efterlyser nu handling. De behövliga reformerna i arbetslivet bör självfallet beredas i ett trepartssamarbete mellan arbetsmarknadsparterna och statsmakten. Men det måste sägas rent ut: ingen av dessa parter kan hur länge som helst ha vetorätt.

Ärade talman,

En annan metod för att åtgärda hållbarhetsunderskottet är att öka produktiviteten i arbetet, och då särskilt i den offentliga sektorn. Kommunreformen måste leda till en bättre ekonomi. Regeringens beslut om utredningsområden måste utgå från detta, och kommunerna bör stödjas i arbetet med att göra de rätta sakerna så ekonomiskt som möjligt.

Redan en liten ökning av produktiviteten i den offentliga sektorn får en stor gynnsam effekt på hållbarhetsunderskottet i samhällsekonomin. Till exempel en samordning av datanäten kan spara stora resurser.

.....

Ärade talman,

Finansutskottet fäster också i sitt betänkande uppmärksamhet vid det riskabla i att räkna med så kallade dynamiska effekter av skattereformer. Det understryker osäkerhetsmomenten i de finanskalkyler som görs.

Däremot är dynamik precis vad Finland behöver, för att sätta fart på den ekonomiska tillväxten och inte minst exporten. Finansutskottet räknar förtjänstfullt upp de nya områden och produkter Finland bör satsa på. Inte heller den listan är ny, men den tål att upprepas. Nyckelordet är innovationer. Vi behöver robotiserings-satsningar jämsides med ICT-satsningar. Vi behöver innovationscentra runt om i landet.

Innovationer förutsätter en kvalitativt högtstående utbildning och ett utbildningssystem som tar till vara alla resurser. Ungdomsgarantin och läroavtal hör till de metoder som bör tas i bättre användning.

Men innovationer förutsätter också forskning. Svenska riksdagsgruppen delar finansutskottets oro för de minskande forskningsanslagen. Till det som bör omprövas hör anslagen för sektorforskning inom social- och hälsovården.

Ärade talman,

Svenska riksdagsgruppen vill till slut lyfta fram två utrikes- och säkerhetspolitiska helheter som måste ägnas särskild uppmärksamhet. Det är en skam att biståndsanslagen tillåts minska, och så fort statsfinanserna kan fås i bättre balans måste anslagen åter höjas. Men minst lika viktigt är att regeringen aktivt stöder de förslag till mål för utvecklingen efter 2015 som har lagts fram av en högnivåpanel tillsatt av FN:s generalsekreterare Ban-Ki Moon.

Försvarsanslagen är det andra föremålet för vår särskilda oro. Om försvaret inte under nästa riksdags- och regeringsperiod kan få de tilläggsanslag som även regeringen konstaterat vara nödvändiga för att vår nuvarande försvarsberedskap ska kunna upprätthållas, måste fundamenten omprövas. Till de fundamenten hör den allmänna värnplikten, territorialförsvaret av hela landet och vår militära alliansfrihet. Finland står i det avseendet inför ett vägskäl.

19.6.2013, riksdagsledamot Astrid Thors

Remissdebatten om statsrådets redogörelse för EU-politiken 2013.

Ärade talman,

Statsrådets EU-redogörelse har många förtjänster, men Svenska riksdagsgruppen beklagar ändå att tidsperspektivet inte sträcker sig längre än det gör. Efter valet till Europaparlament om mindre än ett år ska också en ny kommission tillträda, och det vore nu hög tid att se fram mot nästa femårsperiod från 2014 framåt.

Vad Finland behöver är en vision för hur vi vill att EU ska utvecklas. Vi behöver inte EU för att krångla till vår vardag med onödiga bestämmelser som bättre kan skötas på nationell nivå. Vi behöver EU för att ta hand om det som sträcker sig över nationella gränser – låt mig bara nämna skyddet av Östersjön som ett mycket konkret exempel. Eller värnandet om det europeiska och nationella jordbruket i den globala konkurrensen.

Och naturligtvis ekonomin, som inte känner några nationella gränser. De senaste åren har dominerats av det som lite slarvigt kallas eurokrisen, trots att krisen strängt taget inte är den gemensamma valutans kris, utan en bank- och skuldsättningskris. Krisen har tyvärr överskuggat EU:s goda sidor, börjande med tillgången till vidare marknader än vår inhemska eller nordiska, ja tillgången till världens största inre marknad!

Ärade talman,

Till EU:s goda sidor hör också den ränte- och valutastabilitet för både bostadslåntagare och företag som euron har gett oss. Till dem hör vidare den bankövervakning som nu har inrättats som ett botemedel mot krisen. Om euron och den så kallade bankunionen hade funnits i början av 1990-talet hade det varit naturligt för Finland att vända sig till andra EU-länder för att låna. Det hade inte varit någon "moral hazard" som somliga nu varnar för.

Eurokrisen ska övervinnas med hjälp av en kombination av politisk, regelbaserad övervakning och marknadstryck, inte av marknaden allena. Och skuldkrisen bör bekämpas bland annat med effektiva medel mot skatteerosion, såsom ett system för en gemensam företagsskattebas.

Ärade talman,

Men det finns också annat som bör övervakas gemensamt i EU. Svenska riksdagsgruppen vill särskilt understryka övervakningen och uppföljningen av att de mänskliga och medborgerliga rättigheterna och rättsstatsprinciper respekteras i alla medlemsländer, gamla såväl som nya. Här krävs en skärpning från såväl kommissionens som medlemsländernas sida, och för Finlands del en bättre koordinering av insatserna.

Till de ogräs som effektivt bör rensas bort i Europa hör också korruptionen, som likaså uppmärksammas i redogörelsen. Frågan är om vi inte skulle behöva en europeisk åklagarinstans för att ta itu med gränsöverskridande penningtvätt och korruption.

Ärade talman,

Men för att återgå till EU:s goda sidor, är det viktigt att försvara den fria rörligheten lika starkt som den inre marknaden. Ökad mobilitet är ju i själva verket också en del av lösningen på den ekonomiska krisen. Frågan är till exempel om koordineringen av socialförsäkringssystemen är tillräcklig för att främja, och inte avskräcka från flyttning mellan medlemsländerna. Här kunde Norden vid behov fungera som ett pilotprojekt och laboratorium.

Strukturpolitiken hör också till EU:s goda sidor. Den goda avsikten är ju att utjämna skillnader i utveckling och välfärd inom Europa och inom de enskilda länderna. Vi har dock rätt att vänta oss mera resultat, inte minst genom ett bättre engagemang från ländernas och regionernas sida.

En stor förändring i världspolitiken under senare år är att de olika G-grupperna fått verklig betydelse för avgörande världsfrågor. Vår bästa möjlighet att påverka de avgörandena är att verka genom EU – och då ligger det i vårt intresse att EU:s funktionsduglighet som block stärks och EU:s inflytande säkras.

EU:s konkurrenskraft ökar inte genom deklARATIONER på toppmöten, om det inte finns en vilja och förmåga att göra behövliga reformer i medlemsländerna. De senaste fördragsändringarna och de arrangemang som gjorts för att övervaka makroekonomiska imbalance medför dock medel som verkligen kan puffa på behövliga reformer. Men fortfarande gäller regeln att det är i medlemsländerna som arbetet för bättre konkurrenskraft till största delen ska göras, så länge som utbildningen och arbetsmarknaden till största delen är nationella frågor.

Ärade talman,

Mera resultat bör vi också kunna vänta oss av den gemensamma utrikesförvaltningen. Svenska riksdagsgruppen anser till exempel att det var ett gjutfel i konstruktionen att utvecklingspolitiken lämnades utanför, så integrerad som den bör vara i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Den utvärdering som nu genomförs resulterar förhoppningsvis i förbättringar också för den enskilda EU-medborgaren då det gäller konsulära tjänster. Om inte alla medlemsländer vill hänga med, bör det inte hindra andra att gå vidare.

Svenska riksdagsgruppen anser att regeringens redogörelse har en doft av "fästning Europa" med sträng migrationskontroll och med stämpling av illegal invandring som ett brott bland andra. Vi måste minnas att Europa är beroende av omvärlden och av arbetskraft även från andra världsdelar. De länder som får ett rykte om sig att vara väldigt strikta mot utlänningar är inte attraktiva heller för välutbildad och villig arbetskraft som vi så väl skulle behöva.

Ärade talman,

Som ett av de mindre EU-länderna har Finland all anledning att hålla fast vid den så kallade gemenskapsmetoden, med kommissionen som lokomotiv. Ändå har mellanstatligheten vinner terräng. Det behövs nya grepp för att stärka kommissionen som gemenskapsgaranten. Ett sådant kunde vara tanken på att de politiska grupperingarna redan före parlamentsvalet nominerar sina kandidater för kommissionsordförandeposten, och därmed stärker postens pondus.

Vi har enligt Svenska riksdagsgruppen också anledning att effektivera den nationella beredningen av EU-ärenden. De dokument riksdagen och dess stora utskott får bör vara åskådligare, och lite mer tid för dokumentläsning inför mötena skulle stärka den parlamentariska insynen och kontrollen.

Samma demokratiska insyn och övervakning måste stärkas också på EU-nivå. EU skulle må bra av en förvaltningslag som är bindande för alla unionsinstitutioner och som tryggar att öppenheten i förvaltningen stärks, inte försvagas.

4.9.2013, gruppordförande Mikaela Nylander

Statsministerns upplysning om strukturella reformer.

Ärade talman,

Med sitt enhälliga budgetförslag, sitt likaså enhälliga förslag till en stimulerande tilläggsbudget inom givna, snäva ramar och framför allt genom sitt eniga principbeslut om strukturella reformer har regeringen visat prov på handlingskraft. Talet om att regeringen inte är kapabel att fatta stora beslut har kommit på skam. Regeringen Katainen går i Svenska riksdagsgruppens ögon stärkt ur sina beslut i förra veckan.

Men framför allt, och det är viktigast, går Finland stärkt ur de beslut som fattades. Åtgärderna för att råda bot på hållbarhetsunderskottet har mottagits positivt av de flesta och särskilt av expertisen. Regeringen har nu slagit in på rätt väg, och går vidare på den vägen. I kombination med den ansvarstagande moderata centrala inkomstuppgörelsen i fredags, som arbetsmarknadsparterna bör få en stor eloge för, bäddar besluten för en förbättrad konkurrenskraft, för fortsatt AAA-ranking av våra lån och därmed för nytt hopp om att välfärden kan bevaras också för kommande generationer.

Hopp inger också Finlands fortsatta tredjeplacering på World Economic Forums färsk ranking av konkurrenskraften, då man beaktar den helhet också hälsovården, utbildningen och öppenheten bidrar till. En utmaning är däremot Nokias försäljning av sin mobiltelefonsektor till Microsoft. Förhoppningsvis kan Finland ånyo visa prov på en god anpassnings- och förnyelseförmåga.

Det finns också för olika samhällsgrupper besvärliga element i strukturpaketet och sådana som ingen helst hade velat ha, men som blir oundvikliga. I en sexpartiregering måste man kompromissa, och kompromissat har alla sex regeringsgrupper, så också SFP och Svenska riksdagsgruppen.

Ärade talman,

Det allra viktigaste elementet i strukturpaketet är åtgärderna för att förlänga arbetskarriärerna, i början, i mitten och på slutet. Detta krävs för att svara på de demografiska utmaningarna, då fler går i pension än de som kommer in på arbetsmarknaden. Vi behöver fler som jobbar – och då behövs det också fler jobb.

För slutändans del sker det till en början med frivilliga åtgärder, men senast under nästa regeringsperiod måste vi enligt Svenska riksdagsgruppen gripa till en höjd pensionsålder som svarar mot den längre livslängden.

Flitfällor motarbetas nu positivt med morötter, så att man kan jobba och förtjäna en del utan att gå miste om sitt socialskydd, inte negativt med piskor som orimligt drabbar även de arbetslösas familjer.

Omdisponeringen av hemvårdsstödet är en jämställdhetshandling, men de sociala verkningarna måste utredas innan detaljerna utformas. Klart är redan att den inte drabbar ensamförsörjare, men frågan är också hur man ska behandla egenföretagare som inte kan lämna sina företag vind för väg.

Begränsningen av den subjektiva rätten till dagvård motsvarar det som redan är praxis i många kommuner, och är därför inte dramatisk, men det är viktigt att minnas att det handlar om barnens subjektiva rätt till social samvaro och fostran. Därför hade vi helst inte velat röra den, men vi kompromissade.

Ärade talman,

Ett höjt studiestöd men för en något kortare tid borde ligga också i de studerandes intresse, särskilt som bättre möjlighet till sommarstudier även på heltid ska erbjudas. En obligatorisk förskola är väl motiverad. Det är nu bara en liten grupp – men en utsatt sådan – som inte går i förskola. Förskolan ger alla barn en bättre start på den egentliga skolgången.

En förlängd läroplikt kan också motiveras som en åtgärd mot utslagning, men fungerar inte om man inte, vid sidan av ett tionde grundskoleår och andra stadiets utbildning i gymnasium eller yrkesutbildning, erbjuder också en enkel läroavtalsmodell för dem som inte orkar sitta på skolbänken utan vill komma direkt ut i arbetslivet. Vi kan och bör här ta exempel av Tyskland och Sverige. Här krävs en vidareberedning, som beaktar företagets behov och motivation att ta emot unga och introducera dem i arbetslivet.

Ärade talman,

Också med sina beslut om kommunreformen visar regeringen att den menar allvar. Nu riktas blickarna särskilt mot stadsregionerna, där risken för fusioner genom statsrådsbeslut – som en allra sista utväg om den normala, frivilliga processen inte ger resultat – förhoppningsvis kan inspirera till målinriktade förhandlingar. Hoppas piskan fungerar som en morot.

Frågan ska dock prövas av grundlagsutskottet, och sedan är regeringens principbeslut villkorligt: lösningen måste respektera den berörda befolkningens vilja.

En metropolförvaltning, och inte fusioner av städerna, behövs i Helsingforsregionen för att ta hand om beslut på de samhällsområden som inte redan nu sköts på regionnivå, men där en regional helhetssyn är nödvändig. Det gäller inte minst trafikplanering, boende och markanvändning. Men det gäller också koordineringen av den service som även över kommungränserna erbjuds den svenska befolkningen på dess modersmål.

Svenska riksdagsgruppen är tillfreds med att dess linje för metropolområdet nu blev hela regeringens linje.

Ärade talman,

Det är nu nödvändigt att regeringens principbeslut redan under hösten konkretiseras, preciseras och – framför allt – börjar verkställas.

Då kommunernas utgifter sedan ska skäras ned med en miljard kommer det inte att bli någon lätt operation. Svenska riksdagsgruppen välkomnar tanken att kommunerna själva friare än nu får definiera vissa normer för sin service. Men det är en frihet under ansvar. Den får inte skapa större ojämlikhet mellan invånarna i olika kommuner.

Ärade talman,

I samband med en upplysning av statsministern mäts regeringens förtroende inte formellt. Svenska riksdagsgruppen vill ändå meddela att dess förtroende för regeringen och dess handlingskraft har stärkts.

18.9.2013, gruppordförande Mikaela Nylander

Jubileumsplenumet i anledning av 150 år av regelbunden lantdag och riksdag i Finland.

Ärade talman,

Bara en minoritet av världens nationer kan fira 150 år av regelbundet parlamentariskt arbete. Vi är glada över att höra till dessa privilegierade.

Vi kan fira detta jubileum tack vare två framsynta tsarer i det Ryssland vi tillhörde i över ett sekel: Alexander I, som vid lantdagen i Borgå 1809 lovade att Finland fick behålla sin författning från den svenska tiden, och Alexander II, som efter en paus på över ett halvsekel åter respekterade detta löfte. Men utan det demokratiska arv vi hade från vår gemenskap med Sverige i århundraden hade detta inte varit möjligt. Svenska riksdagsgruppen vill därför hedra alla dem som hedras bör.

Lantdagen som institution befäste inte bara autonomin, utan också det nations- och statsbygge som präglade denna autonomins tid. Det byggde på traditioner från den svenska tiden, men stärktes av att också finskan tillerkändes en officiell ställning.

Ärade talman,

Efter att lantdagen hade förbigåtts under ofärdsåren fick demokratin sitt definitiva genombrott i och med enkammarlantdagen och den allmänna och lika rösträtten. I det sammanhanget är vi stolta över att Finlands kvinnor som de första i världen fick utöva rösträtt och blev valbara.

Den allmänna och lika rösträtten bäddade sedan för sin del för den självständighet vars hundraårsjubileum vi kommer att fira om några år. Demokratins framväxt och självständigheten gick hand i hand. Då Alexander I i Borgå hade upphöjt Finland till nationernas skara, fulländades detta ett drygt sekel senare – av oss själva.

Ärade talman,

Då Finlands riksdag väljer att högtidlighålla 150-årsjubileet med en satsning på ökade kunskaper i det ryska språket och den ryska kulturen, bör det inte bara ses i relation till att vi för 150 år sedan var en del av det ryska riket. Det görs för att understryka en liten men modern nations starka behov av språkkunskaper och öppenhet.

De båda nationalspråken och utländska språk, med våra grannländers språk och de ledande världsspråken i spetsen, får enligt Svenska riksdagsgruppens övertygelse aldrig ställas mot varandra. Kunskaper i ett språk stödjer inläringen av andra.

Som en integrerad del av det Norden och det Europa vi alltid tillhört vill vi vända blickarna framåt. Det är med bildning, öppenhet och ett starkt internationellt engagemang vi kan trygga vår framtid som land och nation.

17.9.2013, gruppordförande Mikaela Nylander

Remissdebatt om förslaget till statsbudget för 2014.

Ärade talman,

Några kalla fakta har ökat insikten och medvetandet om att statsfinanserna ligger illa till. Efter att låneupptagningen i år kommer att uppgå till drygt nio miljarder, kommer den trots alla försök att skära ned lånebehovet också nästa år att stiga till närmare sju miljarder. Riktningen är förvisso den rätta, men steget otillräckligt.

Den ackumulerade skuldbördan kommer vid utgången av 2014 att vara nästan 100 miljarder euro, vilket motsvarar nästan exakt hälften av vår nationalprodukt. Eller, annorlunda uttryckt: närmare två års statsbudgetar. Hela den offentliga sektorns skuld överskrider nästa år EMU-kriteriet 60 procent av BNP. Och ännu ett sätt att illustrera skulden är detta: staten betalar nästa år drygt 3 250 euro i ränta – per minut.

Inom EU placeras vår statskuld inte bland de högsta, utan tvärtom bland de lägsta i proportion till befolkningen och BNP. Men vi ställer högre krav på finansiell disciplin på oss än många andra länder tycks göra. Finland har alltid varit landet som har betalat tillbaka sina skulder, och det ämnar vi hålla fast vid.

Det är alltid viktigt att placera in lånen på en tidsaxel. Det är vi som tar lånen, men det blir våra barn och barnbarn som kommer att tvingas betala tillbaka dem. Vi lånar alltså av våra egna barn och barnbarn, och det tål vi nog att skämmas över.

Ärade talman,

I det här svåra läget har regeringen trots allt lyckats upprätthålla den känsliga balansen mellan skuldsättning och vakthållning om välfärden. Ingen – inte heller våra barn och barnbarn – vore betjänt av att vi skulle lägga lapp på luckan och skära bort våra skulder i en handvändning. Det kräver tid, men en plan för hur det ska ske behövs redan nu.

Regeringens budgetförslag för nästa år kan därför inte betraktas bara för sig, utan det är en del av en helhet som i övrigt består av det stimulanspaket som ingår i förslaget till tilläggsbudget och det principbeslut om strukturreformer som regeringen fattade i samband med budgetförslaget. Medan både budgeten för 2014 och den stimulerande tilläggsbudgeten syftar till att vi ska klara oss över och ut ur dagens svåra ekonomiska läge, syftar strukturreformerna till att på sikt få ned skuldbördan.

Den sänkta samfundsskatten och den justerade dividendbeskattningen är avsedda att utmana företagen och deras ägare: Nu gäller det att stå upp till bevis på att reformerna faktiskt främjar tillväxten och sysselsättningen. Arbetsmarknadsparterna har för sin del bidragit med en nästan överraskande måttlig, central inkomstuppgörelse som förhoppningsvis blir så heltäckande att den kan genomföras.

Vi förstår att sänkningen av samfundsskatten måste finansieras genom sänkta näringsstöd, men i vissa branscher såsom fartygsbyggandet är stöden livsavgörande. Den allra närmaste tiden blir avgörande för om vi ska ha en egen varvsindustri. En ökad satsning på offshore-teknik erbjuder en intressant möjlighet att förnya branschen. Och på tal om sjöfarten, är det välkommet att de ökade kostnaderna på grund av svaveldirektivet kompenseras med hjälp av sänkta farledsavgifter, och att en hållbar satsning görs på LNG- infrastrukturen.

Svenska riksdagsgruppen har konsekvent talat för ökade satsningar på forskning, utveckling och innovationer och gläds därför åt de ökade anslagen. Till dem hör också anslaget för ett demonstrationsprojekt för havsvindkraft.

Ärade talman,

Välkommet är också att ungdomsgarantin ges utökade resurser, för både fler utbildningsplatser och en ny form av läroavtal. Vi måste komma ifrån den situation då allt fler unga blir beroende av utkomststöd. En satsning på framtiden är också att studiestödet indexbinds och att universiteten får behålla indexjusteringen av sina anslag.

En angelägen åtgärd för att öka arbetsinsatserna är programmet för sysselsättning av partiellt arbetsföra. Också integreringen av nyfinländare ges ökad prioritet. Finland klarar sig inte i längden utan ett befolknings-tillskott av arbetskraft, även om vi lyckas sysselsätta alla som nu går arbetslösa.

Även bostadspolitiken prioriteras högre. Det är i och för sig riktigt att koncentrera de statliga insatserna till tillväxtcentra såsom huvudstadsregionen och andra större städer, liksom att prioritera en upprustning av förstäderna. Svenska riksdagsgruppen vill ändå påminna om att det är ett slöseri med samhällsresurser att överge det bostadsbestånd som finns på mindre orter och på landsbygden. Arbetskraftens ökade rörlighet i all ära, men det gäller också att främja arbetsplatsernas rörlighet och inte minst distansarbete.

Goda kommunikationer är en grundförutsättning för att hela landet ska kunna förbli livskraftigt, och det är därför riktigt att prioritera underhållet av existerande väg- och bannät såsom regeringen nu gör.

Både förverkligandet av äldreomsorgslagen och närståendevården får ökade resurser, vilket visar att regeringen även trots svåra tider vill satsa på socialt angelägna ändamål.

Glädjande är också de 50 miljoner som nu satsas på fukt- och mögelskadade byggnader inom social- och hälsovården, skolväsendet och dagvården. De är klokt investerade pengar, liksom de som i tilläggsbudgeten satsas på renovering av kaserner.

Alla sektorer måste se om sina hus. Mycket viktigt är ändå att medborgarnas förtroende för vårt rättsväsende och rättssystem kan hållas högt. Svenska riksdagsgruppen välkomnar därför åtgärderna för att minska antalet ärenden som går till domstol och för att effektivisera besvärprocesserna. Också åtgärderna för att fortsätta bekämpa den svarta ekonomin förblir viktiga, De betalar ju dessutom sig själva.

Ärade talman,

Svenska riksdagsgruppen har alltid brutit en lans för internationellt utvecklingsamarbete och är därför den första att beklaga att man nu tvingas skära i biståndsanslagens utlovade tillväxt. Målet 0,7 procent av BNP skjuts nu än en gång lite framåt, eftersom det är osannolikt att intäkterna från auktioner av utsläppsrättigheter med nuvarande takt kommer att kunna kompensera bortfallet av regelrätta budgetmedel.

Men i en sexpartiregering krävs det kompromissvilja, och sådan är också Svenska riksdagsgruppen villig att ge prov på. Samtidigt vill vi uttrycka vårt stöd för statsminister Katainen i hans ledarskap, och för finansminister Urpilainen i hennes svåra uppgift att navigera budgetskutan i stormiga vatten.

25.9 2013, riksdagsledamot Stefan Wallin

Interpellationsdebatten om hemvårdsstöd.

Ärade talman,

Hemvårdsstödet har varit ett viktigt element när det finländska dagvårdssystemet har utvecklats. Dagvårdslagen som stiftades på 1980-talet innebar en radikal förbättring för barnfamiljerna. Dagvårdslagen i sin första fas garanterade kommunal dagvårdsplats för barn under tre år.

Den då nya dagvårdslagen skapade ett stort tryck på kommunerna att bygga ut den kommunala dagvården. För att minska på detta tryck kom hemvårdsstödet in i bilden. Målet var att erbjuda familjerna alternativ. Genom hemvårdsstödet, ofta förhöjt med en kommunal tilläggsdel, blev det ett gångbart alternativ att barnet under de första levnadsåren vårdades hemma.

Genom att vårt välfärdssamhälle kunde erbjuda två fullgoda alternativ – kommunal dagvårdsplats eller hemvårdsstöd – blev det lättare för kommunerna att balanserat bygga ut barndagvården.

På över tjugo år har inga stora förändringar gjorts i fråga om hemvårdsstödet. I dagens ekonomiskt ansträngda situation finns det skäl att kritiskt väga de välfärdstjänster vårt samhälle erbjuder. Det är dock skäl att åter än en gång betona att reformen av hemvårdsstödet inte är en sparåtgärd.

Ärade talman,

Svenska riksdagsgruppen anser att hemvårdsstödet i huvudsak är ett bra system. Att föräldrarna själva kan välja att vårda sitt barn hemma under de allra första levnadsåren är något det inte finns skäl – vare sig barnpedagogiska eller ekonomiska – att backa från.

Däremot borde också oppositionen kunna medge att systemet med hemvårdsstöd även har problematiska sidor.

Den största avigsidan är att unga kvinnor riskerar att fjärras från arbetslivet under längre perioder än önskvärt. Som vi redan har hört talar statistiken sitt tydliga språk: Bara drygt fem procent av dem som i dag lyfter hemvårdsstöd är pappor, över 90 procent är mammor. Det här påverkar kvinnornas löneutveckling på ett negativt sätt, deras tid i arbetslivet blir kortare än männens och detta kommer framför allt att påverka kvinnors framtida pensioner.

Regeringen ser det nu som rätt tidpunkt att reformera hemvårdsstödet i en riktning som ökar jämställdheten mellan makarna. Det stora samhällsprojektet är att få en större del av befolkningen med i arbetslivet.

Därmed inte sagt att en övergång till ett system, som även tvingar papporna att ta ställning till i vilken grad familjen ska utnyttja möjligheten till hemvårdsstöd, skulle vara problemfri. Realiteter gör att det blir svårt för

pappor att prioritera hemvård av barn framför lönearbete. Pappornas förtjänstnivå är i regel högre än mamornas – vilket i sin tur blottar en annan allvarlig snedvridning. Likalönsprincipen är långt ifrån en realitet. En färsk undersökning av Löntagarnas forskningsinstitut visar att mer än var fjärde kvinna i åldern 25-34 har en visstidsanställning. Och det finns skäl att understryka att högskoleutbildade är de som oftast har kortvariga jobb.

Enligt samma undersökning är skillnaden mellan hur stor andel finländska män och kvinnor är visstidsanställda en av de största i EU.

Att acceptera detta är om något ansvarslös familjepolitik. Unga kvinnors ställning på arbetsmarknaden måste stärkas. Här är den offentliga sektorn som arbetsgivare inte den minsta syndaren. Enligt Svenska riksdagsgruppen är det ett centralt element i en hållbar familjepolitik att även unga kvinnor har möjlighet till varaktiga arbetsplatser och kommer bort från snuttjobbsvärlden som enbart bjuder på osäkra framtidsperspektiv.

Ärade talman,

Mot denna bakgrund är den föreslagna förändringen i villkoren för hemvårdsstöd berättigad. Den positiva effekten på jämställdheten inom familjerna vill vi tro att kommer åtminstone på litet längre sikt. Familjerna kan i många fall få temporärt lägre inkomster, men i gengäld får papporna kvantitativ kvalitetstid med sina barn. Hur mäter man priset för mer tid med barnet?

Svenska riksdagsgruppen har länge arbetat för en föräldraledighetsmodell som betyder att en tredjedel tas ut av mamman, en tredjedel av pappan och den sista tredjedelen av någondera föräldern. Detta är fortfarande målet, och strängt taget är reformen av hemvårdsstödet ett konkret steg på denna väg.

Reformen ska även ses som en signal för att påverka attityderna hos pappornas arbetsgivare. Den långsiktiga målsättningen är att fördela kostnaderna för föräldraledigheterna jämnt mellan föräldrarnas arbetsgivare.

Interpellationsmakarna har rätt att man i detaljerna av hemvårdsstödsreformen bör beakta olika realiteter i arbetslivet. Flexibilitet i tillämpningen behövs så att exempelvis lärare smidigt kan byta från en vårdperiod till arbete vid ett terminsskifte. Det finns också andra faktorer att beakta.

Ärade talman,

I interpellationen heter det mycket riktigt att, jag citerar, "största delen av familjerna utnyttjar åtminstone för en tid möjligheten att sköta sitt under treåriga barn hemma". Vi vill här påpeka att regeringens förslag ingalunda undergräver denna möjlighet.

Många familjer vill uppskjuta starten på ett barns dagvårdskarriär tills barnet är ungefär två år gammalt. Också enligt det delade systemet för hemvårdsstöd kan, om familjen så vill, modern vara hemma med barnet under de två första levnadsåren.

Att för det tredje året ta in en ur de flesta synvinklar vettig jämställdhetsaspekt är inte nedskärningspolitik, utan tvärtom vi tror att det gagnar helheten.

Regeringen åtnjuter också i denna fråga Svenska riksdagsgruppens förtroende.

7.11 2013, riksdagsledamot Stefan Wallin

Statsrådets framtidsredogörelse.

Ärade talman,

Statsrådets framtidsredogörelse "Välfärd genom hållbar tillväxt" är ett dokument som innehåller viktig analys om morgondagens krav.

Jag vill lyfta fram några markeringar i redogörelsen. Ett klart perspektiv är att de globala ömsesidiga beroendeförhållandena stärks. Det blir svårare för samhället – också för oss i denna sal – att kontrollera helheten. Ett nytt slags ledarskap behövs, och vi måste fråga oss är vi redo för det.

De två nyckelorden i rapporten är hållbar tillväxt. Det ena begreppet behöver det andra. Tillväxt utan hållbar utveckling leder inte till önskat resultat. Framtidsrapporten noterar att det finns olika perspektiv på hållbar utveckling, som kan vara motstridiga. För att hantera dessa krävs tät dialog mellan medborgare, företag och stat. Ett helt nytt tänkesätt efterlyses.

I analysdelen konstateras att i internationell jämförelse går det bra för Finland. Ett särskilt orosmoment är i alla fall den ökande ojämlikheten och marginaliseringen. En annan sak som är särskilt utmanande för

Finland är den svåra försörjningskvoten. Enligt framtidsredogörelsen kommer Finland som ett av de första länderna i världen som tvingas att på allvar ta itu med åldrandets problem. Så sent som 2008 räknade man fyra personer i arbetsför ålder mot varje äldre person. Prognosen är att 2030 finns det bara två arbetsföra mot varje äldre person.

Ärade talman,

Här måste vi reagera nu. Arbetskarriärerna måste förlängas, som vi så många gånger har hört: i början, i mitten och i slutändan.

Intressant är att framtidsredogörelsen betonar att utbudet av arbetskraft bör ökas i alla faser, men alldeles särskilt i mitten. Det betyder att vi måste få större flexibilitet att varva arbete och utbildning.

I den framtida allt mer digitala ekonomin tror man att arbete och fritid mer kommer att gå in i varann och integreras. Det betyder att arbetstakten blir hårdare, åtminstone för en del av arbetskraften.

Vi måste ändå se till att hela den arbetskraft vi har är delaktig på arbetsmarknaden, även personer med nedsatt arbetsförmåga ska kunna bidra till utvecklingen.

Även om rapporten på många ställen betonar snabbhet och flexibilitet är det skäl att märka att framtidsredogörelsen lyfter ett varnande finger, och kräver att kunskaps- och innovationsförmågan hos människor med lång erfarenhet måste bättre tas till vara.

Enligt rapporten kommer vi i framtiden se arbete, lärande och företagande i en helt ny kombination. Finland är i behov av en orädd entreprenörskultur.

Här vill jag gärna lyfta fram entreprenörsandan i Österbotten som i dag har resulterat i ett energikluster i Vasaregionen som har gett hela regionen, just det, en hållbar tillväxt. I Vasaregionen har man redan en längre tid följt framtidsredogörelsens recept; där har funnits förmågan att agera snabbt och ta risker, de två faktorer som styr företagets och samhällets konkurrenskraft i framtiden.

Vi har nyligen även fått läsa att Vasa – trots att staden liksom kommunfältet överlag har det ekonomiskt kärvt – är den stadsregion i landet som ligger i topp när det gäller kommunal servicenivå. Dessa saker går hand i hand: en progressiv entreprenörsanda som satsar på smart miljöteknologi kanaliserar in skatteintäkter för kommunen, som kan upprätthålla goda välfärdstjänster.

Havsklustret i Åbo är ett annat exempel på en innovativ satsning som både ger sysselsättning och en ny positiv drive för regionen.

Vi måste stärka företagandan överallt i vårt land.

Ärade talman

Vi i Svenska riksdagsgruppen vill gärna understryka en annan viktig slutsats i redogörelsen: nämligen att bildning hjälper oss att förstå det som är annorlunda.

Ett sannolikt framtidsperspektiv är att människors identitet som medborgare inte ska tas för givet i den digitala ekonomin. Människor i den digitala ekonomin kommer att verka mer oberoende av plats, över nationella gränser. Det betyder att vi måste stärka vår internationalism på många sätt.

Är Finland ett land som vänder sig inåt eller utåt?

Jag vill citera professor Ilkka Niiniluoto som i söndags-Hesari för en dryg vecka sedan efterlyste andlig upp-ryckning "Henkistä elvytystä tarvitaan".

Han konstaterar att utmärkande för en sund självkänsla är kravet på etiskt ledarskap, förtroende mellan jämlika, respekt och vilja att hjälpa de svagare. Han anser att vi bör ha råd med dessa traditionella nordiska välfärdsvärden även i framtiden.

Citat: "Näiden arvojen tukemiseksi tarvitsemme henkistä elvytystä, joka taistelee ahneutta, ennakkoluuloisuutta, itsensä käpertymistä, varovaisuutta ja välinpitämättömyyttä vastaan. Koulutus, kulttuuri, tiede ja taide ovat tässä avainasemassa."

Ärade talman,

Kanske det är bäst att avsluta här med förre kanslern Niiniluotos ord.

11.12 2013, gruppordförande, riksdagsledamot Mikaela Nylander

Statsministerns meddelande om strukturpaketet.

Ärade talman,

Strukturpaketet som regeringen enades om under den sista veckan i november är en helt nödvändig milstolpe, om vi vill få den finländska samhällsekonomin på fötter igen.

Ändå är det skäl att direkt ärligt konstatera att strukturprogrammet bara är en mellanetapp för att få den ekonomiska utvecklingen i en bättre bana. Många svåra beslut återstår att fatta i samband med att regeringen nästa gång i mars slår fast budgetramarna. Då krävs både is i magen och handlingskraft, så att de långsiktiga mål som finns inskrivna i det nu presenterade strukturprogrammet följs upp.

I politiken har skett något som man kunde kalla ett paradigmskifte. Tidigare - också så sent som under den ekonomiska störtdykningen 2008 - kunde staten och kommunerna genom ökad låntagning skydda välfärdsstrukturerna. Det går inte mer. Att stimulera statsekonomin och finansiera välfärdstjänsterna med ökad låntagning är i dagens läge inte ansvarsfull politik.

Den finländska ekonomins svaga tillväxt gör att vi redan nästa år riskerar att hamna på fel sida om den kritiska 60 procentsgränsen när det gäller skuldsättningsgraden inom eurovalutaunionen. Då har vi definitivt hamnat i fel sällskap. Då sänks vår kreditvärdighet, vilket står vårt land dyrt.

Ärade talman,

Det är ändå ingen lätt uppgift att föra en god strukturpolitik. För att inte kväva en ekonomi som återhämtar sig behövs en balanserad finanspolitik som öppnar upp för nya arbetsplatser.

Med detta slutresultat, som kom till efter tuffa förhandlingar, kunde alla sex regeringspartier vara nöjda. I offentligheten efteråt såg det rent av ut som om man tävlade om vems förtjänst strukturpaketet var.

Svenska riksdagsgruppen finner det onödigt att i detta sammanhang skryta om sina insatser när det gäller resultatet, men jag vill ändå påminna om att vår grupp redan under regeringsförhandlingarna på försommaren 2011 efterlyste kraftfulla åtgärder för att minska på hållbarhetsunderskottet och bryta skuldspiralen. Den ärliga bedömaren såg redan då vart landet var på väg. Det strukturpolitiska programmet kommer inte en dag för tidigt.

Det nu presenterade programmet har många punkter som det är lätt att enas om, typ förlängning av läkarreceptens giltighetstid eller övergång till papperslös administration där det är möjligt.

De stora inbesparingarna på sikt sker ändå genom ingrepp i strukturerna inom vården och utbildningen, som är de överlägset största bitarna inom den offentliga sektorn.

Vi tror att färre anstaltsplatser och bättre öppen vård inom äldreomsorgen är ett steg i rätt riktning. Jämfört med grannlandet Sverige är vår äldreomsorg fortfarande mer anstaltsinriktad.

Här vill jag dock understryka att de äldre som har en bäddplats inom anstaltsvården inte ska vara rädda att de förlorar sina platser. Vi talar inte om nedskärningar nu, utan om en strukturförändring för att möta de växande behoven i framtiden.

Det är skäl att påpeka att i regeringens strukturbeslut finns inskrivet att en person även i framtid ska kunna ges vård på institution om det finns medicinska skäl för detta, eller om det annars är motiverat för att en äldre person ska ha ett värdigt liv.

En viktig detalj i detta sammanhang är normeringen av äldreboende. Regeringen vill nu göra slag i saken och luckra upp de överdrivet precisa normerna för varje kvadratmeter när man bygger servicehem. Detta har kommunerna och upprätthållarna av serviceboende efterlyst och åtgärden har klara ekonomiskt positiva konsekvenser.

Ärade talman,

Bildningen står inför stora förändringar. Färre, starkare utbildningsanordnare får inte betyda försämrad tillgänglighet. När det gäller gymnasiernas placering är det viktigt med regionalt rättvisa lösningar. Större strukturer ska frigöra resurser för innehållet, det vill säga undervisningen.

Också i fråga om den höjda läropliktsåldern är innehåll viktigare än plikt. Läropliktsbeslutet riskerar medföra kostnader på ett sätt som vi inte har avsett. Generella åtgärder som omfattar hela åldersklassen, också de elever som det går bra för, riskerar urvattna de stödåtgärder som borde nå ungdomarna i riskzonen. Gratis skolböcker hjälper föga, om motivationen att ens ta sig till skolan saknas.

Ärade talman,

Det finns skäl att understryka att alla större reformer bör föregås av språklig konsekvensbedömning. Detta gäller alla samhällssektorer.

Genom strukturpaketet vill regeringen framför allt skapa större spelrum för egna och ändamålsenliga lösningar i kommunerna. Den vägen går det att få ihop kommunmiljarden. Genom att luckra upp normer erbjuds kommunerna större frihet och ansvar att organisera sitt serviceuppdrag.

Alltför stränga normer och behörighetskrav utgör enbart en börda, inte ett skydd eller en garanti för god service. Men, det är klart att det handlar om en skör balans där det grundläggande är att finländarnas rätt till god service oberoende av boningsort tryggas.

Väsentligt är att inte glömma bort att strukturpaketet även innehåller ett nytt styrinstrument för kommunerna. För att hålla sin ekonomi i balans får kommunen ett system som liknar statens ramförfarande. Styrsystemet skapar större förutsägbarhet i den kommunala ekonomin och reglerar förhållandet mellan stat och kommun bättre än tidigare.

Ärade talman,

När det gäller reformen av pensionssystemet kunde regeringens strukturpaket ha innehållit konkretare skrivningar. Nu nöjer man sig med att konstatera att arbetsmarknadsorganisationerna förhandlar om en lösning till pensionsreform före hösten 2014. Det är givet att organisationerna har ett stort ansvar för pensionsreformen, men regering och riksdag ska inte nöja sig med den passiva tittarens roll. Besluten som förlänger arbetskarriärerna får inte mera uppskjutas.

Innehållet i arbetslivet ska även sättas i fokus. Möjligheterna för äldre, men också småbarnsföräldrar, att flexibelt arbeta deltid ska förbättras. Dessvärre präglas vårt samhälle av en "on-off arbetsmarknad" där man antingen jobbar hundra procent eller så inte alls. Det motsvarar inte dagens behov.

Med hjälp av regeringens strukturpolitiska program reformeras ramarna i vår ekonomi, och söks en hållbar grund för ny tillväxt. Det är ändå väsentligt att påpeka att reformerna måste samordnas med annan ekonomisk politik. Till exempel är skatteförändringarna som genomförs 2014 ägnade att sporra till investeringar, som ska ge nya arbetstillfällen. Strukturen reformen och budgetarbetet är en helhet. Nu behövs ett långsiktigt arbete som sträcker sig över flera regeringsperioder.

16.12 2013 gruppordförande, riksdagsledamot Mikaela Nylander

Statsbudgeten 2014.

Ärade talman,

Det är lätt att stämma in i de mycket mollstämda tongångarna när vi talar om landets ekonomi. Den nakna sanningen är att den sammanräknade statsskulden beräknas uppgå till cirka 100 miljarder euro i slutet av 2014. Dessutom förväntas, enligt Finansministeriets prognoser, den offentliga sektorns skuld överskrida referensvärdet på 60 procent i EU:s grundfördrag.

Trots dessa dystra siffror i budgetboken finns det skäl att tala högt om förra veckans nyhet om vår export. De senaste signalerna från Helsingfors hamn är att det finns små, små tecken på att exporten på nytt har börjat dra. Statistiken från huvudstadens godshamn brukar vara en god mätare på vad som håller på att ske inom exporthandeln.

Också om signalen är svag finns det orsak till optimism i det arbete vi gör för att få den finländska ekonomin på bättre köl.

Ärade talman,

De centrala utmaningarna i finanspolitiken och den ekonomiska politiken för statsminister Katainens regering är att stärka förutsättningarna för ekonomisk tillväxt och trygga finansieringen av välfärdsstaten. I detta tuffa jobb finns det inte skäl att klä sig i säck och aska. I stället ska vi låta oss inspireras också av små signaler om att exporten åter vitaliseras.

Det är ett tecken på att inriktningen i regeringens politik är rätt. Satsningarna på exportfrämjande åtgärder lönar sig, skattelättnaderna för företagen har varit kännbara, samtidigt som den mycket återhållsamma löneuppgörelsen erbjuder en stabil grund för tillväxt.

Den mest omfattande skattepolitiska lösningen – den kan kallas radikal – är reformen av samfundsskat-

ten och beskattningen av dividendinkomster. Samfundsskattesatsen sänks med 4,5 procentenheter till 20 procent, samtidigt som beskattningen av utdelningsinkomster något skärps. Skattelättnaden är en ordentlig injektion för företagande, vilket ska ge ekonomisk tillväxt och arbetsplatser.

Men budgetboken beaktar inte enbart företagen, utan sysselsättningen stöds även på flera andra sätt. Vår grupp är särskilt nöjd med att programmet för sysselsättning av partiellt arbetsföra inleds. Personer som har ett handikapp av något slag ska inkluderas i arbetslivet.

Utkomstskyddet för arbetslösa ökas med sammanlagt 68 miljoner euro. Ett viktigt steg är den aktiverande åtgärden som ger den arbetslösa rätt att förtjäna 300 euro i månaden, utan att arbetslöshetsförmånen påverkas.

Ärade talman,

Vill här komma med några kommentarer om finansutskottets behandling av budgetpropositionen. Som vanligt har utskottet gjort behövliga kompletteringar i budgeten 2014.

Glädjande är att det fanns en samsyn i utskottet om att beakta de sociala aspekterna då den ofördelade potten på 36,5 miljoner euro fördelades. Organisationer som hjälper unga som hotas av marginalisering får stöd och medel anslås för en telefonjour för dem har blivit offer för familjevåld.

En stor del av potten, nästan 10 miljoner euro, går till trafikprojekt. Regionalt hör Jakobstadsregionen och västra Nyland till vinnarna. För hamnvägen till Jakobstad anslås 3 miljoner euro, medan planeringen av elektrifieringen av Hangö-Hyvinge-banan får 2,6 miljoner euro ur tilläggsporten. Infrastrukturprojekten är mycket viktiga för att stärka konkurrenskraften i dessa regioner.

Som känt är det viktigt för Svenska riksdagsgruppen att den lilla grupp yrkesfiskare som bor längs våra kuster har rättvisa verksamhetsförutsättningar. Därför är vi nöjda med att ett extra anslag på 100 000 euro reserveras för yrkesfiskarnas förbund.

Därtill anslås 150 000 euro för reduceringsfiske. Genom att fiska bort så kallad skräpfisk såsom mört och braxen förbättras vattenkvaliteten i våra hav. Vid föreningen för vatten- och luftvård i östra Nyland har man konstaterat att ett effektivt reduceringsfiske är den bästa metoden att minska på fosforbelastningen i våra vatten.

Ytterligare kan nämnas det gemensamma beslutet att trygga rehabiliteringsverksamheten för veteranerna. En viktig miljon går till att stärka resurserna i de mest belastade domstolarna i landet.

Ärade talman,

Budgetpolitiken är riksdagens främsta instrument att påverka utvecklingen i landet. Det är en stram helhet som byggts upp, men inriktningen är att skapa goda förutsättningar för tillväxt och ny sysselsättning. I debatten som blossat upp kring sturturen av anstaltsvården kan det vara skäl att påpeka att i budgeten 2014 får både genomförandet av äldreomsorgslagen och närståendevården ökade resurser.

Svenska riksdagsgruppen är tillfreds med den sakligt goda anda som präglat riksdagens budgetarbete, trots att statsekonomi har kärva tider framför sig.

5.2 2014 gruppordförande, riksdagsledamot Mikaela Nylander

Riksmötets öppningsdebatt

Ärade talman,

Det är två centrala målsättningar som bör vara vägledande för politiken under valperiodens sista riksmöte. Det ena är att bryta skuldspiralen när det gäller statsfinanserna. Det andra är att se till att vårt samhällsbyggande är socialt rättvist och inkluderande, som garanterar att ingen grupp blir utfryst.

För två månader sedan lyckades regeringen sy ihop ett trovärdigt strukturereformpaket. Målet är att minska på hållbarhetsunderskottet på sikt. Att den ekonomiska utvecklingen fortsättningsvis har varit blygsam, gör att förhandlingarna nu i slutet av mars, om de konkreta budgetramarna, blir ännu tuffare.

För att slutresultatet ska bli bra krävs kreativitet, öppen och fördomsfri diskussion om olika lösningar, samt bestämdhet i besluten. Det finns inte orsak nu i denna sal eller i andra forum att ge signaler som kan uppfattas som att det går att uppskjuta de svåra besluten. Medborgarna har rätt väl förstått att det i det långa loppet inte är fiffigt att leva över sina tillgångar. Då ska vi politiker akta oss för att börja signalera att vi ändå kanske kan uppskjuta de svåra besluten, kanhända till efter valet.

Nej, regeringen måste framför allt vara trovärdig i sin ekonomiska politik. Bara genom en realistisk hållning kan vi skapa den framtidstro som vårt samhälle behöver. Vi ska naturligtvis vara lyhörda för vad de nationalekonomiska experterna säger om graden av åtstramning och vad som är klokast gällande tidtabellen för balansåtgärderna. Målet ska i alla lägen vara att gynna tillväxten och skapa bättre förutsättningar för näringslivet att sysselsätta.

Ärade talman,

Regeringen har haft som ledstjärna i anpassningen av ekonomin att hälften ska ske genom skatthöjningar och hälften genom nedbantning av verksamheten. Vår grupp ställer gärna frågan om det är klokt att alltför strikt hålla fast vid denna fördelning.

Eftersom trycket är hårt att lokalt i kommunerna höja skattesatsen, bör staten vara ytterst återhållsam när det gäller skatthöjningar. Om regeringen ändå tvingas skärpa beskattningen, för att välfärdstjänsterna ska kunna finansieras, bör det ske enligt skattebetalarnas bärkraft. Det ska inte drabba dem som redan nu lever nära gränsen till minimum.

När regeringen i ramförhandlingarna överväger olika instrument för att balansera samhällsekonomin borde man se fördomsfritt på de olika alternativen – inte heller en justering mervärdesskatten får vara tabu.

Över lag kunde tiden vara mogen för att diskutera en totalreform av momsens, där den sociala rättvisan är inbyggd.

I ramförhandlingarna i mars tvingas regeringen vända på varje sten. Att låta bli att indexjustera inkomstskatteskallorna kan vara en åtgärd i helheten som måste tillgripas. I en ekonomi som söker vägar uppåt igen, ska man ändå akta sig för att lägga sordin på skattebetalarnas köpkraft.

Ärade talman,

Ingen enskild åtgärd hjälper att få Finland på en stabilare grund. Vi behöver en hel palett.

Ekonomisk framgång kan ändå inte bara räknas i pengar. Vi måste sätta tillräckliga resurser på utbildningspolitiken. Gymnasiernas timfördelning är en synnerligen viktig fråga på regeringens bord. Här får inte ökad valfrihet bli ett självändamål som kör över gymnasiernas allmänbildande funktion.

Det är många stora frågor som ska avgöras under det nya riksmötet. När det gäller social- och hälsovårdsreformen är det viktigt att hålla kvar Orpogruppens skrivning om att gränsen för ett bashälsovårdsområde är minst cirka 20 000 invånare. För svenska riksdagsgruppen är det även av största vikt att den svenskspråkiga vården för personer med funktionshinder också i fortsättningen organiseras genom Kårkulla samkommun. Helt fundamentalt är också att det slutliga lagförslaget ska hålla för grundlagsprövning.

Den politiska våren får sin särskilda krydda av Europaparlamentsvalet. Det är viktigt att valet engagerar flera finländare än förr. Genom ett bättre valdeltagande kan vi manifesteras vår vilja att verka för en bättre europeisk gemenskap.

Att vår exportriktade industri inte drar beror mycket på de globala och inte minst de europeiska ekonomiska problemen. Därför är ett finländskt inflytande i Europa viktigt och isoleringspolitik ingenting att bygga på.

12.2 2014 riksdagsledamot Christina Gestrin

Framtidsdebatt EU

Ärade talman,

Europeiska unionen är inte färdig. Det är viktigt att Finland framstår som en central aktör för att utveckla unionen i en sådan riktning som motsvarar vår övertygelse och som vi tror att är bäst för Europa.

En liten medlemsstat kan lika väl som en stor analysera nuläget och lägga fram riktlinjer för framtiden. Den möjligheten har stora utskottet tagit, vilket resulterat i det betänkande vi nu behandlar.

Den som kritiserar betänkandet för slätstrukenhet har kanske orsak att fördjupa sig i det på nytt. Stora utskottet efterlyser konkreta förbättringar i EU:s beslutsprocesser. Vi anser att det behövs en mer demokratisk, öppen och förutsägbar beredning.

En förbättrad beredningskultur krävs för att vi ska nå målet att stärka de nationella parlamentens ställning. Det är väsentligt att de nationella parlamentens inflytande i beslutsprocessen tryggas. Bara den vägen kan det i medlemsstaterna uppstå en äkta delaktighet att genomföra besluten. EU-besluten behöver större legitimitet och trovärdighet.

Som känt har det varit problem med detta. Många nationella beslutsfattare, för att inte tala om medborgarna upplever att avståndet till Bryssel som olovligt långt.

Ärade talman,

Svenska riksdagsgruppen noterar med tillfredsställelse att Stora utskottet söker aktiva nya grepp att diskutera EU-frågor med medborgarna, genom öppna hearingar och chattar på nätet. Det är bra att vi på hemmaplan, även här i riksdagen, funderar på hur man kan få en större öppenhet i beslutsgången.

Ett bra initiativ på den vägen är att utskottet kommer att ordna en hearing när Finland ska utse kommissionärskandidat. I jämställdhetens namn borde Finland kunna erbjuda både en kvinna och en man för posten. I dagens läge är bara nio av 28 kommissionärer kvinnor. En ny chans att ändra på den fördelningen kommer när den nya mandatperioden startar efter EU-parlamentsvalet i vår.

Ärade talman,

De senaste årens ekonomiska kriser har satt valuta- och penningunionen EMU på hårda prov. Det är ändå skäl att påpeka att de avtal som reglerar eurozonen är trovärdiga bara om man håller de överenskomna avtalen. Att man inte alltid gjort det förklarar att problemen har blivit så svåra.

Krisen har inneburit en polarisering av EU. En del experter säger att vi håller på att dela upp EU i nord och syd, andra talar om euroländer och de som står utanför euro-området. Mycket har ändå gjorts för att återskapa förtroendet för EU:s ekonomi och särskilt för att förhindra att krisen sprider sig. Arbetet har haft en effekt, övervakningen har skärpts och öppenheten har ökat.

Ärade talman,

Stora utskottet vill lyfta fram den nordiska modellen och det nordiska samarbetets betydelse inom EU, trots våra olika utgångspunkter gällande EMU och bankunionen. I EU kan Norden vara en brobyggare till Ryssland, och en pådrivare i Östersjösamarbetet och den nordliga dimensionen. I framtiden kan även Nordens kunskande om miljö- och säkerhet i vinterförhållanden värdesättas i den arktiska politiken, som också EU visat ett allt större intresse för.

Men EU är inte bara en ekonomisk union, utan en union med gemensamma värden. Det är ett Europa där mänskliga rättigheter och minoriteter respekteras och där främlingsfientlighet motarbetas. Det är skäl för EU att bli ännu tydligare med dessa värderingar i ett läge då intoleransen fått fotfäste även inom politiken.

Ärade talman,

Utskottet betonar EMU:s sociala dimension. Särskilt i de medlemsstater som har drabbats hårdast av krisen finns det skäl att göra en täckande utredning om hur de ekonomiskt hårda sparkurerna har inverkat på mänskliga och sociala förhållandena. För Europa är det en ödesfråga att skapa bättre möjligheter för unga att komma in i arbetslivet.

Politik och ekonomi handlar framförallt om att skapa och bibehålla förtroende. Mer än ytliga klagovisor behöver vårt samhälle en djup, bred och livlig EU-debatt. Det har regeringen genom sin redogörelse och stora utskottet med sitt betänkande bidragit med.

19.2.2014 riksdagsledamot Mats Nylund

Statsrådets skogspolitiska redogörelse 2010

Ärade talman!

Trots de kraftiga förändringar som skett inom skogsindustrin under de senaste åren, är skogarnas och skogssektorns betydelse för Finlands ekonomi och välfärd fortfarande mycket stor. Svenska riksdagsgruppen välkomnar därför statsrådets skogspolitiska redogörelse. Vi är i det stora hela mycket nöjda med redogörelsen och kan omfatta de viktigaste målsättningarna som presenteras.

Vi understryker behovet att skapa förutsättningar för att det inom skogsektorn skapas och utvecklas nya företag. Våra skogar ger en bra grund för utveckling, t.ex. med tanke på produktion av biomassa och biobränsle. Därför ska vi inte heller skapa normer som medför osäkerhet för företagen t.ex. genom utdragna tillståndsprocesser.

Såsom det också konstateras i redogörelsen, är en fungerande och pålitlig virkesmarknad en grundförutsättning för en fortsatt utveckling av skogsindustrin. Virkesutbudet blir osäkert då antalet passiva skogsägare ökar.

Anmärkningsvärt är dock att redogörelsen inte djupare analyserar en av de största orsakerna till varför skogsägandet blir passivt, nämligen det att skogsfastigheterna i allt större grad ägs av dödsbon.

Som ett belysande exempel kan nämnas Österbottens skogsvårdsförening med ca 16 000 medlemmar. Av dessa 16 000 medlemmar är minst en fjärdedel dödsbon. I många fall kan det dessutom vara så att ett dödsbo äger ett tidigare dödsbo, som sedan äger själva skogsfastigheten. Det problematiska här är att vården och användningen av skogar blir i regel mer passivt då dödsbon är skogsägare, jämfört med då skogen ägs av privatpersoner. Därför efterlyser Svenska riksdagsgruppen en mer noggrann utredning om hur man kunde de lösa problem som föranleds av dödsbon som skogsägare.

Ärade talman,

En annan av redogörelsens strategiska målsättningar är att öka användningen av träbaserad energi och genom detta ersätta importerade fossila bränslen. Svenska riksdagsgruppens stöder varmt detta mål. Samtidigt är vi oroad för att förbrukningen av stenkol de facto nu håller på och ökar. Ifjol ökade förbrukningen av stenkol med hela 34 procent. Denna utveckling bör hejdas.

Svenska riksdagsgruppen föreslår därför att kopplingen mellan torvskatten och produktionsstödet för träflis bryts. Enligt nuvarande reglering betyder en höjning av torvskatten samtidigt att produktionsstödet för träflis minskar i motsvarande grad. Slutresultatet ser vi redan tydligt: våra samtliga CHP kraftverk övergår från inhemskt biobränsle till utländskt stenkol på grund av vår skatte- och stödpolitik. Detta strider mot våra klimatpolitiska målsättningar och är inte heller nationalekonomiskt ändamålsenligt. Vi efterlyser därför en ändring av lagstiftningen som fortfarande är förenlig med EU:s regler om statliga stöd, men som också garanterar att våra kraftverk kan utnyttja vårt inhemska alternativ med ett litet koldioxidavtryck, d.v.s. träflisen.

Ärade talman,

I redogörelsen efterlyses tilläggsresurser för att METSO-programmets hektarmål ska kunna uppfyllas. På grund av det omfattande behovet att anpassa den offentliga ekonomin, ser vi det inte motiverat att, åtminstone i detta skede, öka METSO-programmets resurser. Här är det också viktigt att komma ihåg att strikt skyddade skogar redan nu utgör nio procent av all skogs- och tvinmark. I internationell jämförelse är det här en stor andel. Dessutom har METSO-programmets övriga målsättningar uppfyllts.

Ärade talman,

Till slut är det ännu skäl att betona, att våra skogar inte enbart är viktiga p.g.a. ekonomiska orsaker. Skogarna i Finland har även en stor betydelse för olika former av rekreation. Tack vare allemansrätten har alla en möjlighet att utan större kostnader utnyttja våra skogar för avkoppling. Rekreationssyften och ett aktivt skogsbruk står inte i konflikt med varandra.

26.2 2014 riksdagsledamot Thomas Blomqvist

Interpellationsdebatt om kommunpolitiken

Värderade talman,

Den kanske viktigaste meningen i oppositionens interpellationstext är att det råder enighet om nödvändigheten av reformer.

Var det allt? Fanns det inget annat man kunde vara enig om? Inte kanske när det gäller analysen, men nog kan man hitta vissa gemensamma bakomliggande värderingar.

I interpellationen sägs att regeringen med sin kommunpolitik har skapat ett motsatsförhållande mellan centralstäderna och det övriga kommunfältet.

Svenska riksdagsgruppen håller fullt med om värderingen att stad och landsbygd inte ska ställas mot varann. Däremot håller vi inte med om analysen, att regeringens kommunreform skulle leda till en utarmning av glesbygden.

Tvärt om: vi ska reformera strukturerna för att medborgarna på jämlika grunder, oavsett boningsort, ska få den service vi vill att välfärdssamhället ska erbjuda. Att detta betyder att den som ansvarar för ordnandet serviceproduktionen blir en större enhet med en mer koncentrerad kapacitet, får givetvis inte betyda att principen om närservice ska överges.

Oppositionen vet lika väl som regeringen att demografin i Finland är sådan att serviceproduktionen, särskilt när det gäller äldreomsorgen, står inför enorma utmaningar under de närmaste tjugo åren. Vi kan inte bara sitta med händerna i kors, utan vi måste fördomsfritt se över strukturerna.

Vad kan vi göra bättre? Är alla nuvarande gränser nödvändiga? Finns det möjlighet att genom samordnade resurser på riktigt nå bättre resultat?

Att reformera kommunstrukturer betyder att vi vågar gå över trösklar som vi inte gjort förr. Det betyder garanterat uppoffringar och förmåga att avstå från det som känns bekvämt och invariant. Att målmedvetet skapa något nytt är en känslig, men nödvändig process.

Värderade talman,

Nu då landets kommuner gör sina utredningar är det skäl att understryka att vi inte ska göra utredningar för utredningarnas skull - det handlar inte om en formalitet, utan det ska finnas substans i utredningarna som duger att bygga en framtid på. Kommunernas utredningsskyldighet ska tas på allvar.

Om ett bra arbete blir gjort nu har vi en god utgångspunkt när en ny valperiod börjar. För det kan väl inte vara så att vi inte bryr oss om att nå ett gott resultat nu och hellre gör samma övning på nytt under nästa valperiod? Problemen kommer nämligen inte att försvinna.

Värderade talman,

Interpellationen är nog ingen större tröst för kommunerna och kommunalpolitikerna. Som väntat framförs en hel del kritik, utan konkreta förslag om hur vi ska göra.

Jag är ändå glad för en klart uttalad sanning då det sägs att kommunen är en hörnsten för vårt välfärdssamhälle och vår folkliga demokrati. Det är vi i alla lägen beredda att försvara.

Oppositionspartierna efterlyser ekonomiska beräkningar om kommunreformens fördelar. Det är givetvis bra med preciserade utredningar. Här vill jag dock påminna om att Kommunförbundet har gjort omfattande uppföljande analyser av kommuner som även Centern har varit med om att sammanslå. Den generella lärdomen är att en sammanslagning sällan direkt ger några inbesparingar - det är snarast tvärtom, så att kostnaderna stiger något i början. Forskarna bedömer att de ekonomiska fördelarna kommer först på sikt efter några år.

Vi ska inte glömma att vi nu skapar strukturer som ska klara av framtidens utmaningar, i en värld som ser helt annorlunda ut.

Värderade talman,

Den så kallade tvångsparagrafen som regeringen har skissat för stadsregioner är en svår bit för de flesta grupper, även i vår.

Det finns flera kriterier som ska uppfyllas för att tvångsparagrafen ska kunna användas, i det lagförslag som nu är på utlåtanderond. För oss är det viktigt att ingen kommun ska kunna bli utsatt för en godtycklig behandling. De utredningar som görs ska klart visa på de strukturella och ekonomiska fördelarna med en eventuell sammanslagning.

Dessutom kommer paragrafen att genomgå en noggrann behandling i grundlagsutskottet och vi kommer naturligtvis att acceptera utskottets tolkning.

Svenska riksdagsgruppen utgår från att vi inte behöver tvång, men vi inser att det är nödvändigt med strukturella förändringar.

Det regeringen gör är av omtanke för mer rättvisa i serviceutbudet. Rättviseaspekten bör ännu tydligare betonas – skillnaderna i serviceutbudet mellan olika kommuner och områden är för stora i dagens läge.

Värderade talman,

Det är inte som oppositionen påstår alternativlöshet som präglar vår politik. Nej, vi vill reformera strukturerna för att alternativen, också valfriheten, ska finnas för människorna.

Vi hoppas på en konstruktiv dialog med oppositionspartierna om kommunpolitiken, hellre än en nedrivande debatt där man misstänkliggör varandras motiv.

11.3 2014 riksdagsledamot Thomas Blomqvist

Redogörelsen om Finlands deltagande i EU:s militära krishanteringsinsats i Centralafrikanska republiken

Värderade talman,

Nu diskuterar vi en militär krishanteringsinsats med flera internationella aktörer.

Det är Afrikanska unionen som är största aktör. Med sin MISCA-operation vill Afrikanska unionen skydda civila, återinföra allmän ordning och garantera att den humanitära hjälpen når fram i Centralafrikanska republiken.

Näst största aktör är Frankrike som kommer att utöka sin närvaro i sin gamla koloni till omkring tvåtusen krishanteringssoldater.

Nu har även EU bestämt att genom en egen krishanteringsinsats stöda MISCA-operationen. Effekterna av konflikten i Centralafrikanska republiken riskerar rubba stabiliteten också i grannländerna. EU verkar målmedvetet för att befrämja säkerheten bland annat i Sahelområdet och området söder om Sahara.

Svenska riksdagsgruppen anser att Finland ska vara en aktiv, solidarisk aktör när det internationella samfundet tar på sig sådana här åtaganden. Det är en viktig del av vår utrikes- och säkerhetspolitik.

Inför och vid EU-toppmötet om säkerhets- och försvarspolitik i december har Finland betonat unionens roll i krishantering.

Värderade talman,

Krishanteringsinsatsen i Centralafrikanska republiken är en besvärlig operation. Logistiken är svår och klimatet är tufft. Nu gäller det för oss att fråga oss själva: vad har vi för kunnande för att göra största möjliga nytta?

Statsrådets beslut är att Finland erbjuder omkring 20, högst 30, soldater till EU-styrkan som beräknas uppgå till omkring tusen. Med tanke på att vi har två kompanier i UNIFIL-insatsen i Libanon och är engagerade i Afghanistan är antalet rimligt.

Vi ska ta vårt ansvar, men insatsen ska stå i rätt proportion till vår storlek.

Vi ska ändå inte glömma att människorna i Centralafrikanska republiken står inför en humanitär katastrof. Där dödas människor och många far illa. Det är en svår och utmanande krishanteringsinsats, men inför det ska vi inte vara handlingsförlamade. Att inte göra något alls är fel.

Värderade talman,

Här förväntas trovärdighet från Finlands sida.

Vårt kunnande och våra erfarenheter när det gäller internationella krishanteringsinsatser står på hög nivå. Nu gäller det att klart analysera vilket specialkunnande vi bäst kan bidra med i den svåra situationen.

Generellt kan också tilläggas, att vårt deltagande i denna operation ger vår försvarspersonal värdefulla erfarenheter av krisförhållanden, som hjälper oss att utveckla våra egna försvarssystem här hemma.

Konflikten i Centralafrikanska republiken har lett till att uppskattningsvis 100 000 personer har slagit läger kring huvudstadens Banguins flygfält. Den mest akuta uppgiften är att säkerställa att den humanitära hjälpen når fram till människorna som har sökt skydd kring flygplatsen.

EU:s militära krishanteringsinsats i Centralafrikanska republiken är till karaktären en så kallad bridging-operation. Målsättningen är att skapa förutsättningar för att ansvaret för stabiliteten i området ska kunna överflyttas på Afrikanska unionens MISCA-operation.

12.3 2014 riksdagsledamot Christina Gestrin

Statsministerns upplysning om EU-toppmötet och situationen i Ukraina

Värderade talman

I slutändan måste den uppkomna krisen lösas så att Ukraina, Ryssland, EU och omvärlden är med kring förhandlingsbordet.

En framkomlig väg för att lösa konflikten på ett fredligt sätt måste hittas. Internationella avtal om länders suveränitet bör respekteras av alla länder. Ett låst läge där Ryssland står mot resten av världen när besluten om Ukrainas framtid fattas är inte önskvärt.

Dialog och förhandling. Det här orden måste extra starkt understrykas i en situation som präglas av stor misstro.

Finland har ända sedan den akuta krisen bröt ut betonat – med stort allvar och ytterst tydligt – att utgångspunkten bör vara Ukrainas suveränitet och territoriella integritet. Ukrainas rätt att fatta sina egna beslut måste respekteras.

Värderade talman,

Situationen på Krimhalvön är extremt tillspetsad. Att tillgripa en folkomröstning, som den ryskvänliga förvaltningen på Krim har gjort för att avgöra områdets framtid, är högst ifrågasatt. Särskilt nu när situationen är så känslig och inflammerad, riskerar en folkomröstning bara förvärra läget. På Krim borde man vänta med en folkomröstning tills situationen har stabiliserats.

Vi känner också en djup oro för minoriteterna på Krim. Det internationella samfundet bör göra vad som står i dess makt för att trygga de tvåhundra tusen tatarernas ställning.

Även i övrigt är det av största vikt för Ukraina, hur landet själv behandlar sina minoriteter. Ukraina måste lägga band på all slags nationalism som lätt flammnar upp i ett läge av politisk förändring och instabilitet. Den stora ryskspråkiga minoriteten i östra Ukraina ska inte behöva känna sin position hotad genom oöverlagda ändringar i landets språklagstiftning.

Primärt är att Ryssland respekterar Ukrainas självbestämmanderätt och att landet inte fortsätter att kränka Ukrainas gränser. Med tanke på hur konflikten utvecklas är det ändå inte alls sekundärt hur den nya regeringen i Kiev behandlar landets stora ryskspråkiga majoritet. Tvärtom, makthavarna i Kiev borde visa prov på en mogen politik som också inger förtroende i landets östra delar.

Svenska riksdagsgruppen finner det oacceptabelt att internationella aktörer såsom Europarådet och OSSE utsätts för hot på Krim. I alla lägen bör dessa organisationer som arbetar med krislösning och för att trygga minoriteternas ställning mötas med respekt.

Värderade talman,

Krisen i Ukraina är också en allvarlig ekonomisk kris. Finland backar upp Internationella valutafondens (IMF), EU:s och övriga aktörers stödåtgärder för att stabilisera Ukrainas ekonomi, som är ett av de stora orosmomenten och som även påverkar konflikten. De politiska reformer som Ukraina behöver blir svåra att genomföra, också för det faktum att landet har en så labil ekonomi.

Det är skäl att betona att trots att Finland mycket starkt tagit avstånd från brotten mot internationell rätt som Ryssland har begått, är vi ändå inte övertygade om att ekonomiska sanktioner är den rätta vägen att gå. Situationen måste lösas via förhandlingar och politiska överenskommelser. I alla lägen måste man lämna dörren öppen för en förhandlingslösning.

Värderade talman,

Situationen på Krim har eskalerat, vilket gör att det inte är realism att förvänta sig att allt återgår till läget som rådde innan konflikten bröt ut. En konstruktiv kompromiss är att göra Krim till en autonom region inom Ukraina. Här kan vi finländare erbjuda det självstyrda Åland som ett nyttigt historiskt studieobjekt då man funderar på hur Krimhalvöns framtid ska se ut.

Det är viktigt att EU i konflikten talar med en röst. Finland ska agera i relation till Ryssland som en del av EU. Det hindrar inte att den kunskap och erfarenhet som vi som nära granne till Ryssland har, kan komma till värdefull användning för att söka lösning på konflikten.

Vår utrikespolitik bygger på trygga gränser. Därför kan vi inte acceptera signaler som gör gällande att det pågår militär upprustning i närområden bakom våra gränser. Det är inte många veckor sedan Ryssland visade upp en ny sida, där nationens kulturhistoriska värden betonades under OS-ceremonierna i Sotji. I stället för att Ryssland nu ska halka tillbaka till stormaktsfasoner som man trodde att hade begravts efter kalla krigets dagar, önskar vi att landets ledning visar moralisk resning. Ryssland bör som en del av det internationella samfundet söka en uppbygglig lösning på konflikten, som bygger på förtroende.

18.3.2014 Riksdagsledamot Elisabet Naclér

Statsrådets demokratipolitiska redogörelse

Ärade talman!

Vi var tre riksdagsledamöter från Finland, som fungerade som valobservatörer i söndagens parlamentsval i Serbien. Valövervakningsuppdraget var "tråkigt" därför att det på valdagen fungerade nästan helt enligt regelboken, men att det var tråkigt är naturligtvis ingenting negativt. En fungerande demokrati skall inte kantas av fusk och skandaler. Det gjorde i sin tur att det är svårt att väcka intresse för valet, röstprocenten var relativt låg. Men tyvärr har vi samma problem. När demokratin fungerar är den tråkig. Hur skall vi kunna väcka de ungas intresse för något som upplevs som tråkigt? Det är en utmaning.

Trots att vi i Finland har en betydligt längre erfarenhet av en fungerande demokrati är det viktigt att vi inte försjunkar i självgodhet, utan istället strävar efter att kontinuerligt utveckla de demokratiska processerna. Därför välkomnar svenska riksdagsgruppen statsrådets demokratipolitiska redogörelse och kan stödja de riktlinjer som presenteras.

Ärade talman

Trots att olika former av direkt demokrati fått en större betydelse under de senaste åren, bygger demokratin i Finland ännu starkt på den representativa demokratin. Med tanke på detta är det fortsatt låga valdeltagandet därför oroande. Många medborgare använder inte ett av sina viktigaste sätt att påverka, d.v.s. att rösta på en kandidat som motsvarar ens egna värderingar. Särskilt i kommunal- och europaparlamentsval börjar valdeltagande vara oroväckande lågt.

Anmärkningsvärt är att valdeltagandet bland unga är betydligt lägre än för andra åldersgrupper. Svenska riksdagsgruppen stöder därför statsrådets riktlinje om att öka ungdomars delaktighet genom till exempel att utveckla den demokratifostran som ges i skolorna.

Det är även bra att möjligheten att rösta på internet nu utreds. Undersökningarna visar att speciellt bland unga har internet och sociala medier blivit det mest betydelsefulla forumet för politisk deltagande. Därför är det viktigt att även den offentliga förvaltningen syns i de sociala medierna, det är ett påverkningssforum som har kommit för att stanna.

Samtidigt får vi inte glömma att en betydande andel medborgare inte överhuvudtaget har någon erfarenhet av att använda internet. Därför är det viktigt att valinformationen även i framtiden är tillgänglig både på Internet och på traditionellt vis. Svenska riksdagsgruppen vill här även understryka vikten av att medborgare ska kunna ta del av all information på de båda nationalspråken, men även på andra språk om så behövs.

Ärade talman,

Demokratindikatorerna visar att det fortfarande finns mycket att förbättra gällande kvinnors ställning i politiken på alla nivåer. Trots många insatser är kvinnorna fortfarande i minoritet på kommunernas högsta poster. Det behövs ordentliga krafttag för att kvinnor i framtiden ska bli representerade inom politikens alla områden. Vissa delar av politiken, t.ex. näringslivspolitik och säkerhetspolitik är fortfarande mycket mansdominerade.

Ärade talman,

En av grundpelarna för en fungerande demokrati är yttrandefriheten. Men tillsammans med friheten kommer även ett ansvar, särskilt för oss politiker. Vi måste visa exempel och inte använda oss av ett språkbruk som stämplar till exempel minoriteter. Yttrandefriheten har sina gränser. Detta har t.ex. OSCE och ER tagit upp. Den senast tidens utveckling av samhällsklimatet i Finland visar dock att denna gräns tyvärr kan vara oklar för många, även för politiker i betydande ställning.

En oroväckande utveckling är också att många politiker har hotats på grund av sina åsikter. Hot mot enskilda politiker är alltid hot mot hela demokratin och skall därför starkt fördömas. Företeelsen hate speech avskräcker folk att ställa upp på politiska uppdrag, och så får inte sked.

Internet och de sociala medierna har en tudelad effekt. Å ena sidan har öppenheten och delaktigheten ökat. Å andra sidan har möjligheten att anonymt uttrycka sig på nätet gett upphov till en hårdnad debattkultur, och i värsta fall hot.

Den digitala utvecklingen har även haft sin inverkan på ett annat viktigt element i demokratin, nämligen nyhetsrapporteringen och den politiska journalismen. Det har fötts ett mediasamhälle och en journalistik där snuttifiering och ytlighet ofta är ledordet och där de djupa analyserna saknas. Det finns dock fortfarande en stor beställning på en politisk journalism, som går in på djupet och analyserar den förda politiken.

6. Översikt från utskott

Finansutskottet

I finansutskottet är Mats Nylund ordinarie medlem och Mikaela Nylander ersättare.

Fokus i finansutskottets arbete är den årliga behandlingen av förslaget till statsbudget. Hösten 2013 lyckades Svenska riksdagsgruppen framgångsrikt driva sina prioriteringar i budgetbehandlingen. Gruppen fick bl.a. igenom höjda anslag för yrkesfiskarnas förbund, reduceringsfisket, lantbruksrådgivningen, 4H-organisationen och den exportfrämjande organisationen Viexpo.

Social- och hälsovårdsutskottet

Riksdagsledamot Ulla-Maj Wideroos representerar riksdagsgruppen i utskottet.

Av de enskilda propositionerna, som behandlats i utskottet kan nämnas lag om gränsöverskridande hälsovård, som är förknippat med EU:s patientdirektiv, som möjliggör gränsöverskridande hälsovård i EU/ETA-området och i Schweiz.

Under verksamhetsåret har utskottet också bl.a. behandlat förslagen till höjd beskattning för sockerhaltiga läskedrycker, tobak och alkohol. Enligt regeringens beslut höjs skatterna för sockerhaltiga läskedrycker år 2014. Avsikten är att styra beteendet hos människorna så att de konsumerar mindre socker. Förslaget till höjd tobaksbeskattning gjordes av statsekonomiska och hälsofrämjande orsaker. En höjning av alkoholbeskattningen beräknades öka skatteintäkterna med 125 miljoner euro.

Dessutom har utskottet behandlat det nya nordiska fördraget om socialskydd. En central fråga i fördraget gäller kostnaderna för hemtransport i sjukdomsfall

Kommunikationsutskottet

Riksdagsledamot Thomas Blomqvist representerar gruppen i utskottet.

Av de enskilda lagförslagen, som behandlats kan nämnas lagstiftningen om taxichaufförers yrkeskompetens – bl.a. slopas den övre åldersgränsen för taxichaufförerna.

Utskottet behandlar för tillfället förslaget till informationssamhällsbalk. Detta är en totalreform av lagstiftningen om elektronisk kommunikation. Elektroniska kommunikationstjänster ska vara tillgängliga överallt i Finland.

Utskottet har under verksamhetsåret även behandlat körkortslagstiftningen, inom vilken man införde sänkta krav för undervisningstillstånd. Utskottet har också behandlat en ökning av vikt- och längdbegränsningar för lastbilar. Även ändring av besiktningslagen har behandlats i utskottet.

Förvaltningsutskottet

Ulla-Maj Wideroos representerar gruppen i utskottet.

Av de enskilda propositionerna som behandlas i utskottet kan bl.a. nämnas förslaget till ny kommunstrukturslag och ändring av förundersökningslagen och tvångsmedelslagen.

Utskottet har även bl.a. behandlat lagen om Polisyrkeshögskolan och lagen om statsandel för kommunal basservice.

Stora utskottet

Christina Gestrin representerar gruppen i utskottet. Hösten 2013 representerade Jörn Donner gruppen i utrikesutskottet.

Stora utskottet behandlar två gånger per vecka EU-relaterade ärenden. Av det mycket stora antalet ärenden kan t.ex. nämnas behandlingen av den s.k. bankunionen, placeraransvaret och frihandelsavtalet EU–USA.

Andra ärenden som behandlats är t.ex. situationen i Ukraina och fastställandet av den årliga fiskekvoten i Östersjön.

Försvarsutskottet

Riksdagsledamot Thomas Blomqvist representerar riksdagsgruppen i utskottet. Hösten 2013 representerade Lars-Erik Gästgivars gruppen i utskottet.

Nyligen behandlade försvarsutskottet t.ex. statsrådets redogörelse om Finlands deltagande i EU:s militära krishanteringsinsats i Centralafrikanska republiken. Tidigare har utskottet bl.a. behandlat lagen om militär disciplin och brottsbekämpning inom försvarsmakten.

Blomqvist är även medlem i gruppen för försvarets långsiktiga utmaningar, vars uppgift är att överväga hur framtidens försvar se ut, vad hotbilderna är, vilka resurser som behövs etc.

Framtidsutskottet

Riksdagsledamot Stefan Wallin representerar gruppen i utskottet.

Framtidsutskottet behandlar för tillfället ännu statsrådets framtidsredogörelse: "Välfärd genom hållbar tillväxt". Framtidsredogörelsens syfte är att fästa vikt vid frågor som är centrala för Finlands framtid på lång sikt och som annars skulle få för lite eller splittrad uppmärksamhet. Redogörelsen fokuserar på riktlinjer för de förutsättningar som skapar hållbar tillväxt för att trygga välfärden i framtiden.

Framtidsutskottet kommer även att ge en rapport om Ryssland framtid. Rapporten kommer att ges ut i september 2014. Riksdagsledamot Stefan Wallin är ansvarig för detta projekt.

Kulturutskottet

Riksdagsledamot Mikaela Nylander representerar gruppen i utskottet.

Den nya lagen om elev och -studandevård behandlades grundligt av kulturutskottet. Under behandlingen gjorde utskottet bl.a. ändringar i personalens behörighetskrav.

Kulturutskottet behandlar för tillfället ett medborgarinitiativ om upphovsrätter.

Gällande verksamheten i utskottet kan konstateras att flera stora lagförslag ännu kommer att behandlas under slutet av valperioden. Av dessa kan bl.a. nämnas ändringen av yrkeshögskolelagstiftningen, den nya lagen om småbarnsfostran och gymnasiereformen.

Grundlagsutskottet

Gruppen representeras i grundlagsutskottet av Elisabeth Naucclér som ordinarie medlem och Mikaela Nylander som ersättare.

Sommaren 2013 behandlade grundlagsutskottet ingående förslaget till ny kommunstrukturlag. Grundlagsutskottet har också bl.a. behandlat en proposition om ändring av kommunernas statsandelar och en proposition om ändring av förundersökningslagen och tvångsmedelslagen.

Ekonomiutskottet

Gruppen representeras i ekonomiutskottet av Lars Erik Gästgivars.

Under verksamhetsåret har ekonomiutskottet bl.a. ingående diskuterat statens ägarstyrningspolitik.

Av de enskilda ärendena som behandlats kan bl.a. nämnas frihandelsavtalet EU-USA, lag om ändring av öppettider för detaljhandeln och frisersalonger och ändring av lagen om utsläppshandel. Dessutom har utskottet bl.a. behandlat en ändring av försäkringsbolagslagen och statsrådets skogspolitiska redogörelse.

Lagutskottet

Gruppen representeras i lagutskottet av Stefan Wallin, som även är utskottets vice ordförande.

Av de enskilda propositionerna som behandlats ingående kan bl.a. nämnas lagförslaget om privat parkeringsövervakning. Utskottet behandlar för tillfället även ett förslag till ny sexualbrottslagstiftning.

Lagutskottet behandlar för tillfället medborgarinitiativet om en ändring av äktenskapslagstiftningen.

Miljöutskottet

Gruppens representeras i miljöutskottet av Christina Gestrin.

Under hösten 2013 behandlade utskottet bl.a. det årliga fastställandet av Östersjöns fiskekvoter. Utskottet har även behandlat statsrådets skogspolitiska redogörelse

Utskottet behandlar för tillfället förslaget till ny miljöskyddslag

Under slutet av valperioden kommer miljöutskottet ännu att behandla förslaget till ny lag om fiske.

Jord- och skogsbruksutskottet

Gruppen representeras i jord- och skogsbruksutskottet av Mats Nylund. Hösten 2013 representerade Thomas Blomqvist gruppen i utskottet.

Under denna verksamhetsperiod har jord- och skogsbruksutskottet ingående behandlat reformen av EU:s gemensamma jordbrukspolitik. (CAP-reformen) Utskottet har även behandlat statsrådets skogspolitiska redogörelse och en ändring av lagstiftningen gällande skogsvårdsföreningar.

Under hösten 2013 behandlade utskottet det årliga fastställandet av Östersjöns fiskekvoter. Utskottet behandlar för tillfället förslaget till ny miljöskyddslag.

Under slutet av valperioden kommer jord- och skogsbruksutskottet ännu att behandla förslaget till ny lag om fiske.

Utrikesutskottet

Riksdagsledamot Jörn Donner representerar gruppen i utskottet. Hösten 2013 representerade Christina Gestrin gruppen i utskottet.

Av de många utrikespolitiska ärenden som behandlats i utskottet kan bl.a. nämnas situationen i Ukraina, Syrien, Afghanistan och den Centralafrikanska republiken.

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet

Gruppen representeras i utskottet av Elisabeth Naucélér

Av de enskilda propositionerna som behandlats i utskottet kan bl.a. nämnas ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa och en ändring av lagen om främjande av sjukpensionärs återgång i arbete.

Utskottet har även bl.a. behandlat statsrådets redogörelse för inverkningarna av liberaliseringen av butikernas öppettider.

7. Ålandsbevakningen

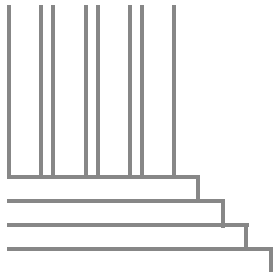
Under perioden 2013–2014 har den parlamentariska kommittén som ska reformera Ålands självstyrelselag startat sitt arbete. Ministern med ansvar för de åländska frågorna Anna-Maja Henriksson har på sedvanligt vis besökt Åland. Politiskt är vindkraften fortfarande på agendan som olöst fråga för Ålands del.

Statsrådet har i september 2013 tillsatt en parlamentariskt sammansatt kommitté med uppgift att reformera självstyrelselagen för Åland. Kommittén består av representanter för såväl riket som landskapet Åland. Ordförande är president Tarja Halonen. Viceordföranden är lagtingsledamot, riksdagsrådet Gunnar Jansson och direktören vid Utrikespolitiska institutet Teija Tiilikainen. Svenska riksdagsgruppens medlem i kommittén är riksdagsledamot Ulla-Maj Wideroos. Före utgången av år 2014 ska kommittén bli färdig med delbetänkande. Slutbetänkandet ska vara färdigt senast den 30 april 2017.

Vid minister Anna-Maja Henrikssons besök på Åland var utvecklingen av Ålands självstyrelse det givna temat. Hon träffade både landskapsregeringen och medlemmar av Ålands lagting. Henriksson besökte även statens ämbetshus i Mariehamn där hon träffade landshövding Peter Lindbäck och hade möten med representanter för Ålands tingsrätt, landskapsåklagarämbetet och landskapsfogdeämbetet på Åland, Ålands rättshjälpsbyrå och Ålands allmänna intressebevakning.

Kravet på att Åland ska införlivas i det nationella inmatningstariffsystemet för vindkraft har avancerat, men har fortfarande inte fått sin lösning, trots att frågan har stor prioritet i Svenska riksdagsgruppen. Detta trots att det ligger både i Ålands och rikets intresse att Åland kan producera maximalt med vindkraft. Omständigheterna är gynnsamma för vindkraft på Åland och vindkraftsproduktionen hjälper Finland att uppnå de klimatmål som landet har förbundit sig till.

Åländska riksdagsledamoten Elisabeth Naucér har en central roll i att kommunicera de åländska frågorna i gruppen, men också i riksdagen i stort. I november 2013 hölls ett mycket välbesökt Ålandsseminarium i riksdagen.

**SVENSKA
RIKSDAGSGRUPPEN**